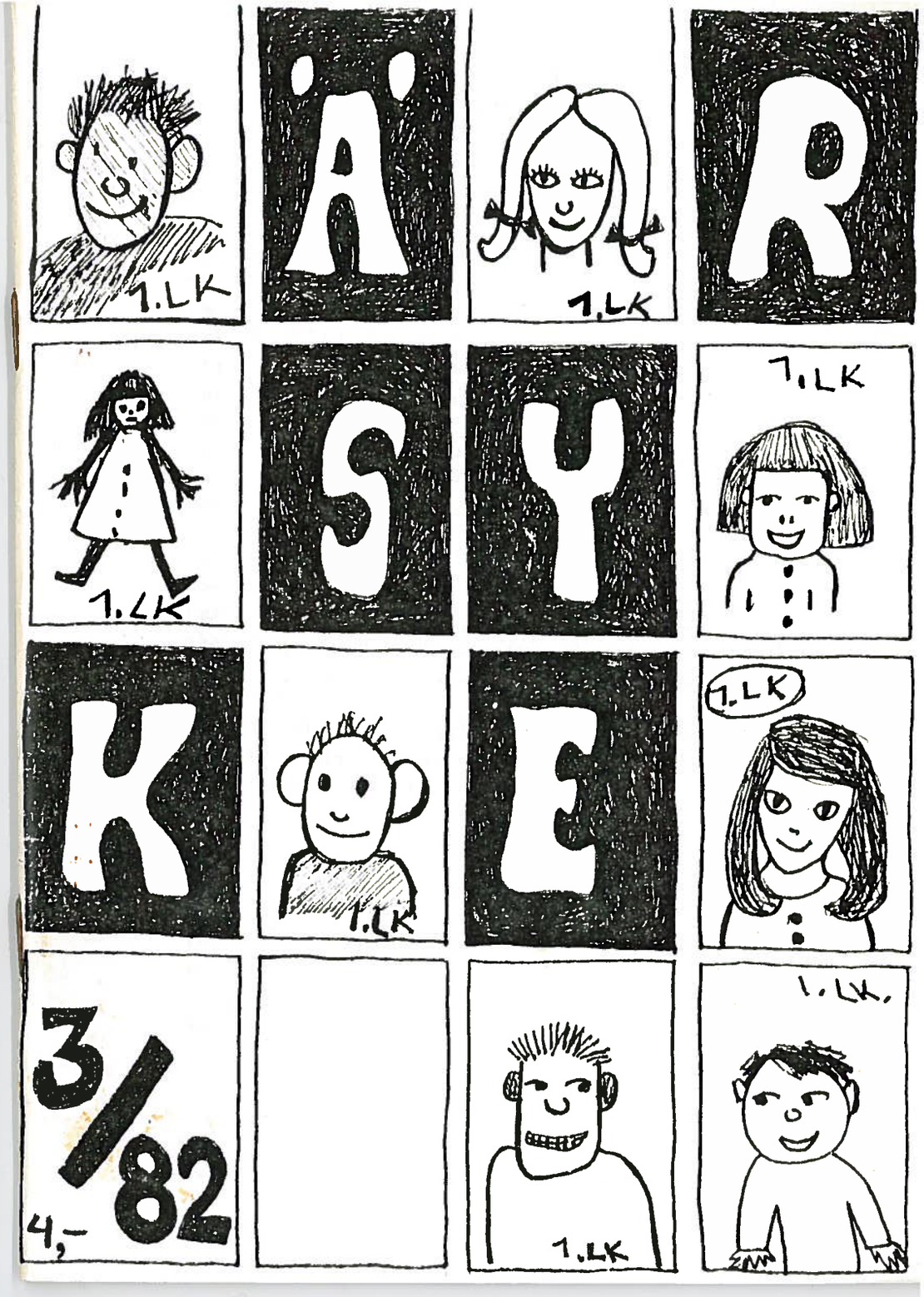
1.LK
A
1.LK
R
1.LK
S
Y
1.LK
1.LK
K
1.LK
E
1.LK
3/82
4,-
1.LK
1.LK.

ÄRSYKE III/82

Tervehdys 3
Syyskokouskuulumisia 5
Vallankaappaus mattil nniemessä 7
Lue: SPOL 8
Rauhanmarssi 27.10.1982 klo 18 12
Uudet tulloo: ekavuotisten esittelyt 13
Sillä ihminen ei ainoastaan ole pahempi kuin 26
Eihän uskoisi, tytöt 30
"Man måste vara hård för att klara sig här" . . . 31
Psykologian opetusta Irlannissa 33
Zenbuddhismi ja sen yhteydet psykoterapiaan . . . 36
Urheilupalsta 42
Joo, joo, luovuudesta 43
Öh, luovuus 46
Runoa 50
Kuluttajatutkimus (Kuluttajatutkimus Oy) 51
Mainos 52

Tämän numeron tekemiseen osallistuivat: Arto Julkunen (vastaava), Vesa Nevalainen, Arja Nevalainen, Jaana Rantasuo, Elina Kala (myös kämppä, kahvit ja teet), Tapio Ikonen, Jouni Alapiessa, Taisto Leppäsaari, Pauli Kallio, Leena Tanskanen, Petri Auvinen, Kristiina Rainio, Anne Räty, Anu Lyytikäinen, Eeva Kallio, Liisa Ylinen ja ekavuotiset.
Meitä oli moneksi, hurraa! Kiitokset kaikille.

Tervehdys,

Tunnetusti jokaisella pienlehden pääkirjoituksen laatijalla on kerran vuodessa oikeus käyttää sanansa miekkaa siihen, että harmittelee lehden myöhäistä ilmestysajankohtaa. Ärsykkeen kohdalla se aika on tullut nyt. Eli että myöhässä ollaan, mutta toivottavasti ei liikaa. Toisaalta pään raapiminen juttupulassa ei ole niin voimallista näin alkusyksystä, koska vanha traditio vaatii ekakurssilaiset esiin. He pelastavat joka syksy lehden yhden numeron niin mukavasti, että taannoin toimituskunta teki esityksen tiedekunnalle, että uusia opiskelijoita otettaisiin psykologian laitokselle myös tammikuussa.

Tulokkaista puheenollen, täytyy kai pian ruveta aseistautumaan kaappauksen varalta, heillä kun tuntuu olevan hurjia suunnitelmia kirjallisen viestinnän alalla. Vaikka tuskinpa vanhat lehtikapitalistit ja -monopolit Stimuluksessa pahaksensa pistävät, jos nämä uudet perustavat lupaamansa uuden lehden vanhoihin kuotiin. Neliväripainon siirtyminen uudelle sukupolvelle on neuvottelukysymys.

Mukaan lehdentekoon ovat toivottuja edelleenkin kaikki asiasta kiinnostuneet. Viime aikoina on nimittäin noussut esille mielenkiintoisia juttuaiheita ja muita ideoita, joiden toteuttamisessa tarvitaan monenlaista apua. Esim. keväällä esitettiin ajatus Sanasta miestä -palstasta, jolla voitaisiin perätä perusteluja ja tarkempia tietoja liki kaikesta, mitä psykologiatieteen nimissä puhutaan esim. lehdistössä. Naapurilehdestä Narsistista (Keski-Suomen Psykologiyhdistys) on puolestaan lähtöisin keskustelu elämänkatsomuksen ja psykologin ammattiroolin suhteesta. Meillä tuosta ongelmasta voisi keskustella opiskeluun liittyen, tässä numerossa onkin varovaisesti pyritty lähestymään teemaa. Ja lisäksi, lehden luonteeseen kuuluu, että tämä on vapaa foorumi kaikelle mitä cortexissa ja sen alapuolisissa osissa liikkuu.

Lehden uutispalstoille ei ehkä vielä ole ehtinyt tieto tulevasta Stimuluksen 20-vuotisjuhlasta, joka pidetään ilmeisesti tammikuun loppupuolella. Tähän tilaisuuteen olisi mukava tehdä teema-Ärsyke, joka sisältäisi ainejärjestön historiaa, entisten aktiivien haastatteluja jne. Tähän pystyäkseen ei tarvitse olla n:nännen vuoden opiskelija, sillä pöytäkirjat ja muut lähteet kätkevät sisäänsä lukuisia salaisuuksia odottaen löytäjiään. Tiesithän toki, että Stimuluksen menneisyys kätkee helmaansa monia nykyisiä suurmiehiä aina ministeritasolle asti ? 20-vuotisjuhlatoimikunnan kokoontumisista on ilmoitukset sekä kirjastossa että Mattilanniemessä. Mutta nyt pistän porkkanat piiloon ja pyyhin hien otsalta.

terveisin Julkusen Arto
yhteyksiäkö? Loukkukorvent. 6 C 10
40630 JKL 63

Syyskokouskuulumisia

Stimuluksen syyskokous ja illanvietto pidettiin tiistaina 5.10. Rentukassa. Kokous alkoi klo 17, paikalla oli silloin vain kourallinen ihmisiä. Illan mittaan väkeä kuitenkin saapui aika tavalla. Esityslista oli pitkä, joten asiat käsiteltiin reippaassa tahdissa. Hallituksesta eronneiden Sirpa Villbergin (pj.), Jaana Rantasuon (vpj.), Markku Voljakan (tal.hoit.) ja Anu Lyytikäisen tilalle valittiin seuraavat: Hannele Pulkamo (LNO 1. vuosikurssi), Jaakko Hakulinen (2.vk.), Pauli Niemi (3.vk.) ja Marja Oksanen (1.vk.). Ikosen Tapiosta tehtiin uusi puheenjohtaja, Pitkäsen Meritasta tuli varapuheenjohtaja ja Hakulisen Jaakosta taloudenhoitaja. Ylisen Liisa jatkaa sihteerinä, lisäksi hallituksessa jatkavat Elina Kala, Jukka Kaartinen ja Jukka Laukkanen.

Pykälässä 9 valittiin Stimuluksen edustajat SPOL:n ja Keski-Suomen psykologiyhdistyksen hallitukseen. Vesa Nevalainen ja Jarmo Kontunen jatkavat SPOL:ssa. Kepsyyn valittiin Seija Lähderinne ja Aarno Laitila eroavien Eero Rantasilan ja Seija Ollikaisen tilalle. Eero ja Seija kertoivat Kepsyn toiminnasta ja omista kokemuksistaan siellä.

Seuraavan pykälän pohjalta keskusteltiin Stimuluksen toiminnasta ja roolista yleensä. Esille tuli tiedekunta-ja laitosneuvostojen toiminta ja opintojen suunnittelutyö. Todettiin, että hallituksen pitäisi pystyä koordinoimaan eri elimien toiminnot ja opintojen suunnittelu. Tiedonvälitys todettiin olevan ajoittain kehnoa, syntyi keskustelua tilanteen parantuskeinoista. Ilmoittelua pitäisi tehostaa ilmoitustauluilla, Jylkkärissä ja Ärsykkeessä. Lisäksi hallituksen jäsenet ovat vastuussa tiedonkulusta omalle vuosikurssilleen hallituksen asioiden osalta. Lisäksi ehdotettiin esim. kerran kuussa järjestettäviä yleiskokouksia, joissa keskusteltaisiin kaikille tärkeistä asioista.

Sitten kuultiin Elinan esitys opintojen suunnittelutyöryhmistä, jotka toimivat laitosneuvoston alaisuudessa. Ryhmiä on neljä, 1) teoreettiset opinnot 2) soveltavat opinnot 3) LHO:n asiat ja 4) psykologian jatko-opinnot. Ryhmien toiminta ei ole vielä käynnistynyt tänä syksynä, mikä johtuu vetäjien aktiivisuuden puutteesta. Ryhmät ehtivät keväällä paneutua vasta kiireellisimpiin asioihin, kuten ryhmä 2 oli käsitellyt harjoittelun järjestämistä ja kurssien ajoitusta.

Muissa asioissa otettiin esille Stimuluksen 20-vuotisjuhlat. Valmisteluja varten koottiin toimikunta, joka kokoontuu mahdollisimman pian. Ilmoitusasioihin kuului syksyn mittaan järjestettävä Tampereen matka, kevällä koottavat kulttuuri-iltamat sekä SPOL:n seminaari 27.11. Turussa. Lisäksi Vesa kertoi rauhanmarssista ja laadittavasta plakaatista. Kokouksen jälkeen jatkettiin illanvietolla, jossa nähtiin mm. näytelmä ja kaikkien pöytäkuntien esitykset. Ilta jatkui yleisen ilonpidon merkeissä. Haputteli: sihteeri.

vallankaappaus mattil nniemessä

stimuluksessa on uusi hallitus syrjäyttänyt vanh n; ennimmäkseen samoista junteista koostuneen.nyt on ,ika huvitoimikunnan(kiitos meitä ännestänei,le)

huvitoiminta onsydämmiämme lähellä;lisäksi meillä vaipäkästä ikaa huvitoimikunta(onko?),joyten huyeissa pitäisi riittää.tampereella käydään syksyn mittaan ,saunotaan ja pikkujouluillaan yms. sy-vähenkisemmän toiminnan puolella on tarkoitus järjestää alkoh olittomat kulttuuri-iltamat(mukaan sopii)jyyn ja muitten ine-järjestöjen kanssa puuhat an kulttuurik hvil a yhteistyösemin arina voisi järjestää _agressioseminaarille jatkoksi seksi-seminaarin,esim.seksuaaliset patoutumat eri tjeteenalojen näkökulmista (aihetta ehdotti fokus,älkää luulkokaan,a että min ä)

yleiskokouksia ruvetaan järjestämään niiden tar,koiyus olisi oll e suht vapaita tilaisuuksia tiedotus keskustelua sioista ja sioiden vieresta. tiedotus puolella siotaan r yhdistäytyä,jotem seuraappa jylkkäriä,ärsykettä jailmöitustauluja(kuukauden kilpatehtävä:etsi stimuluksen ikioma ilmoitustaulu)

koneella kirjoitti tieteellis-käytännöllisiä perinatteita seuraten

LUE!

NYT SEURAA ARMOTONTA MAINOSTAMISTA...
MISSÄ ON EETTINEN JA YHTEISKUNNALLINEN VASTUUNI?

... KÖYHÄN JA HENNON ÄÄNI EI KAUAS KUULU, HISTORIAN SUURIMMATKIN OPETUKSET PAINUVAT UNHOLAAN, VALTAKUNNAT ROMAHTELEVAT KIVIKASOIKSI JA AATTEET HUUHDOTAAN PYTYSTÄ ALAS..

Onko sitten häpeä, että olet unohtanut, mitä **SPOL** on?

Se on Suomen psykologian opiskelijoiden liitto eli koko maan empautuksen mestarien yhteiselin.
SPOL on yhteydenpitoa, hauskanpitoa, maailman katselemista, hauskanpitoa, näkästäviä aamuvatsoja, hauskanpitoa ja yhteistyötä. Tietysti te haluatte kuulla vain yhteistyöstä. Kerronpa kaksi juttua viimekertaisesta hallituksen kokouksestamme:

☮ ☮ ☮ + Ψ Ψ Ψ → ☮ ☮ ☮

Psykologeilla, laitosten henkilökunnalla ja meillä opiskelijoilla on yhteinen rauhantoimikunta. Lääkärithän ovat viisyneet leikkaamaan ydinsodan olemattomiin sulattamia ihmisraatoja, meitä psykologeja taas koskettaa ihmiste n jokapäiväinen ahdistus, pelko siitä lopullisesta räjähdyksestä. Rauhankasvatus on yksi osa-alue toimikunnan työssä. Suomi on ponnekkaasti ajanut psykologien kansainvälisen toiminnan aktivoimista, kiitos ennenkaikkea Lagerspetzin Kirstille! Muut työryhmät ovat materiaali-, tutkimus-, koulutus- ja tiedotusryhmä. Saavutuksiakin on ihan mukavasti.

27.10 on rauhanmarssipäivä koko Suomessa. Olemme kaikki päättäneet tehdä seuraavan esitteen:

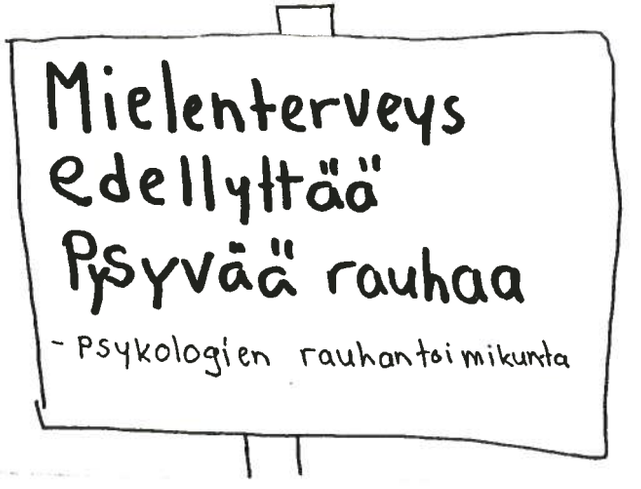

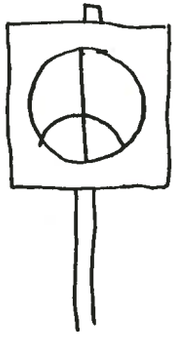

Me kaikki kokoonnumme tunnuksemme alle ylpeinä ja vastuumme tiedostavina ihmisinä. JOKA IKINEN IIKKA MUKAAN! V-TUUN SILLOIN KAIKKI CRONBACHIT, HILGARD& ATKINSONIT, KAIKKI ITPA-TESTIT JA ROTTAPOLOT! TÄMÄ ON TÄRKEÄÄ JA ME TEEMME SEN.

Ja asiasta vielä tärkeämpään. Mikä on SPOL:n seminaari?

- Se on Turussa
-se alkaa lauantaina 27. 11 klo 10, ja jo aiemman yön voi nukkua (?) turkulaisten ystäviemme luona. Samoin kaikille on ilmainen ystävämajoitus la- su yönä, ja sehän on illanvieton jälkeen mahtavaa!
- Mennän yhdessä junalla, eikös mennäkin?
-On siellä Turussa se linnakin... ja Hämeenportti!

Ja asiaan. Seminaatin aiheena on psykologien eettinen ja yhteiskunnallinen vastuu. Ja sitten yleisökysymykset?

Ville:

Mikä on paikkamme maailmassa? Sopeuttaja? V apauttaja? Empaattinen ymmärtäjä? Taistelija? Vivun vääntäjä vai testin nyplääjä?

Maikki

Millainen on psykologin ammattietiikka? Millainen asiakassuhde? Mitä teet jos asiakas on oikeassa mutta se on vastoin lakia?

Keke:

Mitäs pidit soveltuvuuskokeesta? Oletko HYVÄ IHMINEN? Mitä ne armeijan pojat testailee? Miten meitä valitaan kouluihin, työpaikoille? Onko se oikein?

Menachem:

Entäs rauha? Meneekö psykologi ja pommittaa Beginiä RORSCHACH – matriiseilla? Onko psykologisia keinoja vältää sota? Onko armeijalla sydäntä? Menisitkös sinne töihin?

Lapset. Olemme tulleet ikuisten kysymysten äärelle. Tulkaas mukaan, mietitään näitä juttuja valtakunnallisesti kuuluisien avustajien avulla, työryhmissä tai muuten vain. Tai sitten ei mietitä, jos ei mietitytä. Stimulus valmistautuu omalla tahollaan soveltuvuuskokeiden arviointiin. Mitä meillä on sanottavana seminaarissa? Nie miten poikamme pärjäävät maailmalla? Tule mukaan, tätä et näe kotitelevisiostasi (Tai mistä sen tietää?)

Joopa joo. Onko muuten mainostamisen psykologia väärin? Onko moraalisesti törkeää ylistää maasta taivaaseen tilaisuutta, joka tulee olemaan todella HYVÄ?

Totuus on, että juuri tiedotuksen puute on pitänyt suuren osan ihmisistä kotona, vaikka aiheet seminaareissa ovat olleet ennenkin kiinnostavia. Jos en itse uskoisi asiaan, en viitsisi näin paasata.
Seuraapa lähiaikoina ilmoitustauluja, niet tarkat tiedot ohjelmasta ja alustavan ilmoittautumislistan.

Niin vielä siitä viimekertaisesta kokouksesta.
"Sitten me puhuttiin vielä jotain, sitten me saunottiin ja kaipa me uitiinkin ja yöllä mä hyppäsin puuhun, se oli koivu ja sitten taisin pudota ja sitten me laulettiin keinussa. Öö sitten? Tulepa seminaatiin, niin niet koko karmean totuuden.

Vesa Nevalainen

RAUHANMARSSI 27.10.1982 klo 18

LÄPI SUOMEN JÄRJESTETÄÄN 27.10. YK:N ASEISTARIISUNTAVIIKON RAUHANMARSSEJA SUURINMILLA PAIKKAKUNNILLA. VIIME VUONNA JYVÄSKYLÄSSÄ ON OLLUT NOIN VIISITUHATTA MARSSIJAA, JA TÄNÄ VUONNA RAUHANTOIMIKUNTA, JOKA JÄRJESTELEE MARSSIA, ODOTTAA ENEMMÄNKIN VALVEUTUNEITA KANSALAISIA OSOITTAMAAN MIELTÄÄN RAUHAN PUOLESTA.

JYVÄSKYLÄSSÄ MARSSI ON KUTEN MUILLAKIN PAIKKAKUNNILLA, 27.10.1982 KLO 18.00, ALKAEN TORILTA, REITTIÄ LÄPI KAUPUNGIN JÄÄHALLILLE, JOSSA ILTAJUHLA.

JOKAINEN KYNNELLE KYKENEVÄ PSYKOLOGIAA OPISKELEVA TULKOON OSOITTAMAAN MIELTÄÄN RAUHAN PUOLESTA JA SOTAA VASTAAN!

KULKUEESTA TOIVOTAAN VÄRIKÄSTÄ, ILOISTA, REPÄISEVÄÄ JA KARNEVAALIMAISTA -EI MITÄÄN HAUTAJAISSAATTOA TAI HARMAATA MASSAA! BANDEROLLIT, SERPENTIINIT, ILMAPALLOT, NAAMIAISASUT JA MUU ILOINEN JA VÄRIKÄS ON TOIVOTTUA. BAMOIN ÄÄNEKÄS JA KUULUVA: YHTENÄISET RYHMÄT VOIVAT OPETELLA LAULUJA TAI ISKULAUSEITA JNE. JA METELIÄ VOI PITÄÄ "HARPUIN, HUILUIN JA KANTELEIN"!

RAUHANTOIMIKUNTA JATKAA TYÖTÄÄN MYÖS RAUHANMARSSIN JÄLKEEN: MUKAAN TOIVOTAAN MYÖS PSYKOLOGIAN OPISKELIJOITA JOTKA TIETÄNEVÄT JOTAKIN IHMISEN TAIPUMUKSESTA JULMUUKSIIN, JA VOISIVAT TEHDÄ OSALTAAN TYÖTÄ NÄIDEN JULMUUKSIEN SELVITTÄMISEKSI, EHKÄISEMISEKSI JA POISTAMISEKSI. TOIMI UNNAN TYÖSKENTELYSTÄ SAA TIETOA SEURAAMALLA SUURIMPIA JYVÄSKYLÄLÄISIÄ LEHTIÄ TAI ALLEKIRJOITTANEELTA. TERVETULOA!

Eeva Kallio

Eeva Kallio (LNOK I-vsk)
RAUHANTOIMIKUNTA, TIEDOTUSRYHMÄ

Roninmäentie 1 g 7, JKL 50

Uudet tulloo .....

Minun nimeni on Tiina Huuskonen, kotipaikkakuntani on rannikkokaupunki Loviisa (Lovisa), huolimatta siitä, että asun atomivoimalan läheisyydessä, en ole säteilevä persoona, kuten jotkut ovat epäilleet. Kuulun ilmeisesti ryhmämme nuorimpiin, sillä olen syntynyt vasta 1964. Tällä hetkellä tunnen itseni hieman epävarmaksi (uusi ympäristö, osv.)mutta yleisesti ottaen olen täysin tyytyväinen elämääni. Harrastukseni ovat aivan tavallisia: liikuntaa ym. Niin, ja on minulla tietysti suuri unelma -se ei ole: päästä naimisiin- vaan haluaisin elämäni aikana kirjoittaa edes yhden kirjan!

Mie olen Pulkamon Hannele LN, OK! Synnyin Rovaniemellä 1961 (sitä hyvää vuosikertaa), kävin säädetyt koulut ja sitte lähin vielä Ouluun kouluun. Harrastukset: slalom, surffaus, laskuvarjohyppy, lentäminen, sukeltelu, tennis, kössi, jne jne jne...uskokoon ken tahtoo...

Kielenkääntäjähän minusta piti tulla, mutta tietokoneet kääntävät kohta paremmin kuin ihmiset. Matkailukonttorin rutiinit eivät kauan kiinnostaneet: siis uudelleenkoulutukseen ammattikurssikeskukseen eikun sivistysyliopistoon. Lähimmäiset ja kaalilaatikko, tunteet ja puolustusmekanismit, manipulaatio ja indoktrinaatio, kieli ja ajattelu, valkoviini ja ihmettely, siinä muutamia omakohtaisia harrastuksen kohteita. Sukujuuret savolaiskarjalaiset, ikä vasta kaksikymmentäneljä vuotta. Yksilöhaastattelussa paljastaa lisää

herra X (nimestä ei valitettavasti saanut selvää, oliko Petri?)

Katja Marianne Hotakainen syntyi 21 vuotta sitten Vetelissä, jossa edelleenkin virallisesti asustelee. (Pieni tietoisku: Veteli on vajaan 4000 asukkaan kunta Keski-Pohjanmaalla, n. 160 km Jyväskylästä Kokkolaan päin.) Ylioppilaaksikirjoittamispaikka Vetelin lukio (huom. iso alkukirjain) keväällä -81. Toimi viime vuoden opettajien viransijaisena ala- ja yläasteilla sekä lukiossa, niin Vetelissä kuin lähitienoillakin. Suoritteli myös siinä sivussa kaikenlaista eteen sattuvia kursseja lisäpisteiden kiilto silmissä. Tällä hetkellä kovin tyytyväinen eloonsa ja oloonsa - mansikkakaktuksineen - Jyväskylässä.

Olen A-P, vähän alta kaksikymppinen sinisilmäinen jalopeura. Pidän yli kaiken kivoista tytöistä, tanssittavasta musiikista ja kylmästä kaljasta. Useimmiten kuitenkin nautin hiljaisesta yksinelosta: tilasta, jossa voi miettiä ja ajatella asioita.

Uskon ihmiseen ja yksilöllisyyteen, joskus myös selittämättömiin tilanteisiin, joita jotkut kutsuvat kohtalon aikaansaamiksi. Odotan opiskeluajaltani ja Jyväskylätä olosuhteita, jotka antavat mahdollisuuden elämästä nauttimiseen.

Paras ohje, minkä tähän asti olen kuullut vanhemmalta ja kokeneemmalta opiskelijalta, kuuluu näin:
"Ei kannata ottaa turhan vakavasti!"

Ari-Pekka Blomberg

Terve teille!

Mie onn Sari Savonlinnasta. LNKO:n uusi opiskelija. Olisi kiva tutustua moniin iloisiin ihmisiin, jotta opiskelu ei alkaisi heti maistumaan puulta. Nähdään ja jutellaan!!

Olen Kaikkosen Ritva - pikkuinen tyttö Oulusta, täällä LNKO:ssa. Pidän syksystä, ihmisistä ja tervan tuoksusta. En syö jugurttia. Tahdon kokeilla ja oppia uusia asioita ja tutustua ihmisiin!

"Pakolliset kuviot" 1. henkiltiedot: Jaana Laitinen, 20 v, kotoisin Oulusta, kiinnostunut ihmisistä (olipa ainutlaatuisen omaperäinen ja taatusti mieleenjäävä intressi), koirista, kirjallisuudesta (oletko lukenut William Whartonin Birdyn tai Irwingiä?), kaikenlaisesta musiikista kunhan se on lajissaan hyvää eikä missään nimessä ikikansallista humppaa tai utopiajazzia... Mitä vielä - no siinähän tärkeimmät, enemmänkin kuin tarpeeksi. Miten olis jos unohtaisit koko jutun??? Jos haluat lisätietoja (I doubt) - kysy.

Muljahdin maailmaan myrskyisenä syysyönä 1961. Kasteessa tälläytyi nimekseni Pauli Juhani Kallio.

Kossivuodet vipelsivät vikkelästi ohitse. Velipojan kanssa tapeltiin naapurin naskaleita vastaan, ongittiin mustia suojärven ahvenia ja hauenlotikoita. Kesäisin kilimuiltiin puissa ja tyhjennettiin linnunpesiä, talvella hiihdettiin, oltiin lumisotasilla ja värkättiin lumilinnoja. Koulu oli jonkinlainen harrastus muiden, tärkeampien asioiden lisänä.

Pakollisten kouluvuosien ja lukion jälkeen kuljailin vuoden maamieskoulun ylioppilasluokalla ja kahdeksan kuukautta minua säilytettiin Vaasan Rannikkopaateristossa.

Kotiuttamisen jälkeen kotiuduin kotiini, jossa asetuin ammattiani vastaavaan työhön eli maanviljelijän pojaksi. Keväällä maanviljelijä ja poika kaatoivat metsän puita uuden navetan värkeiksi.

Kesä kului ometan rakennuksessa mutta kuitenkin leppoisasti kärpästen pöristessä, heinänkorsi hampaitten välissä, lempeän lounaistuulen puhallellessa.

Kepeä kesätuuli vaihtui syystuuleksi, ja niinpä minäkin kirmaisin kesälaitumelta opiskelua aloittamaan. Ja vaikka pää onkin tyhjä, onpahan maha ainakin täynnä.

Innosta täristen tartuin kynään heti kohta kun tämän arvovaltaisen organismia stimuloivan lehden vastaava toimittaja julmalla äänellä vaati meitä ekaluokkalaisia paljastamaan syvimmän olemuksemme näin kirjallisesti. (Ha ! Eikö röntgensilmänne olekaan niin kaikkinäkevä, teidänhän pitäisi tietää meistä kaikki jo ensikatselta) Intoa lisäsi vielä aihe, joka on niin rakas ja kiinnostava ja tärkeä, että voisimme kirjoittaa siitä miten kauan ja mitä tahansa, nimittäin MINÄ. (Varauduin tännetulooni jättiannoksella "tervettä" egoismia, kyllä se siitä 6 - 10 vuoden sisään karisee)

Paikka jonne muistopatsaani aikanaan tullaan pystyttämään on Pudasjärvi, kunta jossa tähän asti ei ole muuta suurta ollutkaan kuin pinta-ala. On sitä pinta-alaa minussakin, reilusti yli 170 cm:n ainakin sentin. Ikäkin piisaa, eläkeikäänkään ei ole enää kuin rohkaisevat 46 vuotta. Luonneanalyysi paljastanee piirteitä laidasta laitaan, kaipa sitä vähän hillitympikin voisi olla (ja lyhytsanaisempi toim.huom.) Etenkin terveistäelämäntavoista innostun saarnaamaan tämän tästä (siitä puhe mistä...)

Vakiokysymykseen harrastuksista tulee vakiovastuus: musiikki, ulkoilu, lukeminen. Musiikista kai täytyy sanoa niinkuin eräs kitaristi "music was my first love and it will be my last". Lukeminen on suurta hupia. Miksei vain Philip Roth voisi kuulua tutkintovaatimuksiin.

Lisätietoja löydätte sitten tulevaisuudessa suurestä tietoelämäkirjasta tai omaelämänkerrasta.

P.S. En minä ihan tosissani ollut

P.S.S. Stimuluksesta vielä; on hienoa olla kultapossukerhon jäsen

t. Marjo

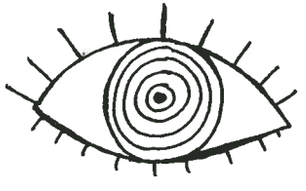

Minun nimi on Päivi Iso-Ilomäki. Olen kotoisin Kokemäeltä,Porin läheltä. Olen 19-vuotias tämän kevään ylioppilas.Kooltaan olen jokseenkin pieni,mikä tosiasia on vaikuttanut ammatinvalintaani: minustahan ei voi tulla poliisia tai missiä! Muuten olen elämääni tyytyväinen. Minusta oli kuva Jylkkärissä! Tutustutaan!

Hei. Kirjoitan tähän lehteen nyt ensimmäistä kertaa. Nimeni on Leena Vuolle-Apiala, pari viimeistä vuotta olen ollut pääasiallisesti Lennu. Ikäni on kohtuulliset 21 vuotta, hiusten väri ja luonteenlaatu vaihteleva. Siitä osoituksena sekin, että hylkäsin vakaan ja turvallisen englannin kielen opiskelun ja syöksyin tänne suureen tuntemattomaan. Päätökseni kypsyi pikkuhiljaa kuunnellessani luentoja artikkeleiden kehityksestä muinaisgoottilaisilta ala-saksien kautta germaaneille. Ajattelin tutkia, löytyisikö yliopistonmäeltä jotakin ihmislläheisempää opiskeltavaa. Ei löytynyt, vaan täytyi matkata tänne Mattilanniemeen saakka.

Harrastan Dylania, Lennonia, Woody Allenia, koripalloa, squashia. Luennoilla ja poliisiasemalla käyntejä (polkupyöräni on kähvelletty!). Isona minusta tulee Suomen jääkiekkomaajoukkueen psykologi.

Suvi rakastaa tähtiä, simpukoita, pullopostia, perhosia, merta ja lokkeja. Suvi rakastaa sateenkaarta. Suvi rakastaa elämää!

Hesa, ratikat, Kauppatori, Kallio, duunarit, trokarit, pimee pullo 130:-, pollarit, Koskis, soppa, kalsee aamu, kissanpaska maistuu suussa, luovia ideoita, Kurvi, Tenkka, Kolme Kaisaa, faija, mummo, navetan haju esiliinassa, klimppisoppa, vastapaistettu kakko, kiherrystä peiton alla, Tarzanoita heinäladossa, sisko sanoo:" mä juon vaan kaupanmaitoo", tusina kuolleita kissoja navetan takana, ulkovessa 30° pakkasessa, pilkkopimeää, Ruuben, Simeon, Leevi..., Kanerva kiva ope, verivalat, 3 rakkautta samaan poikaan, päiväkirja, Rofea ja Poldea, kutitusvankilaa, pullonpyöritystä, Mirja laulaa Liekkimajan pultsareille, etiikka, Kinkke ranteet auki, Hesperia-suljettu, Vihti, luonnonvärjäys,

pellava, vesivärit, neljä vuotta saman katon alla, rakastamista, tappelua, vihaamista, "syrjähyppyjä", rakastamista, itsensä löytämistä, toisen löytämistä, ja sama alusta, työtä, mummoja, makuuhaavoja, suoliavanteita, kuolema, loitos, Akkaväki - naisten ääni, Anita - Intia, Tiina -Sisilia, Jukka - Pariisi, minä - Jyväskylä, assosiaatiot, ärsyke ja piste, jonka jälkeen elämä.

(Merja Samppala)

Ja ha...se on sitten taas syksy ja saa kahlata keltaisissa vaahteranlehdissä, kivaa...Ei siellä meikäläisen kotikonnuilla Polvijärvellä vaahteria kasva, pelkkiä kitukasvuisia leppiä vaan. Muutenkin tässä on pieni maalaistyllerö ihan häkellyksissä näin suuressa (!) kaupungissa: kotikylällä kun esim. autojen näkemistiheys oli n 1 viikossa. Sekin ainoa säikytteli kanat niin perusteellisesti, ettei tässä paljon kakkuja paisteella. No, onhan se kaurapuurokin hyvää...tietyyn rajaan saakka.

Jotain kai täytyisi alkaa harrastaa, ettei lokeroituisi ja mökkihöperöityisi sinne Kortepohjan puolioon. Olin ajatellut perheenemäntäpiiriä (muistuttamaan kotikontujen suulaista martoista) tai kaappikellokurssia kunnes huomasin naisten lauluyhtyeen to 14.30. Näkyy tosin olevan psykologian peruskurssin kanssa päällekkäin... No, kämppis sähästyy suihkussa laulamiseltani. Se onkin jo puol yks toista tuo kello, saiskohan Lozzilta kaurapuuroa?

(Leena Tanskanen)

21.9.1982 Kellon käydessä yhtätoista kirjoitus pöytäni ärellä Pelästyttivät minut ihan tuolla Rentukan tutustumisillanvietossa ; kertoivat että huomiseksi pitäisi palautta se sepustus' "omasta itsestä". Vaikka ehdinkin jo alakerran tytöille luvata, etten enää tänä iltana kirjoittaisi sitä, niin tässä minä kuitenkin istun.

En aio kirjoittaa, miksi halusin psykaa lukemaan enkä myöskään kerro, miksi tulin Turusta tänne Jyväskylään, sillä Turussakin <u>voi</u> lukea psykologiaa. Tuntuu, että olen jo liian usein vastannut tämäm tapaisiin kysymyksiin!

Olen siis Kristiina Turusta, ja on kiva olla täällä Jyväskylässä. Kaipaan kuitenkin usein Aurajokea ja Turun toria, sekä tunkkaisia ja pimeitä osakuntien kapakoita, jotka löytyvät Turun yotalon kellarista.

Laitoin juuri vanhaan mankkariini soimaan Hectorin mandoliinimiehen, joka kertoo minulle ystävästäni, joka vielä viikko takaperin kierteli maaulmaa mandoliini rinkan päällä. Hassua miten laulujen sanojakin kuuntelee ihan eritavalla, kun on joku johon ajatukset aina palaavat! "Hei ystävä pyyhi kyyneleet, aivan turhaan niitä teet minä mandoliinin rinkan päällä saan kulkemaan, kyllä muistan sinutkin..."

Nukkumaan tästä kai pitäisi käydä, tilaston kuresi huomen aamulla. Vaikka olenkin vielä yllättävän pirteä, en kuitenkaan tunnu keksivän itsestäni mitään kertomista. Mutta jotenkin minusta tuntuu, että tapaamme vielä monesti vuosien varrella!

Hyvää yötä ja kauniita unia!

Minä olen Kokkisen Marketta Kannonkoskelta. (Ni-in, sellainenkin pieni kunta on olemassa Keski-Suomen pohjoisosassa).

Jyväskylän yliopisto ja Kortepohja ovat minulle jo viime vuodelta tuttuja paikkoja. Kovasti minusta yritettiin sosiologia tehdä, mutta enhän minä tuntenut alaa oikein omakseni. Psykologia on kiinnostanut minua aina kaikkein eniten, ja ankesinkin itseni viime keväänä psykologian koulutusohjelmaan.

Jos en olisi psykologian opiskelija, Päivi Jauhiainen, 19, olisin varmaankin tuo pöydällä ni kasvava paavalinkukka: sekin on monen mielestä toisaalta vaatimaton, toisaalta liian vaativa kasvi, jonka kukinnan aikaansaaminen saattaa aluksi näyttää vaikealta. Onneksi kuitenkin aina joku luottaa viherpeukalosnsa ja usko, että saavutettu tulos on hellän huolenpidon arvoinen. Vaikkanyt sitten en olekaan paavalinkukka vaan opiskelija, tunnen silti olevani osa luontoa, jonka rauhasta saan voimani. Täällä Jyväskylässä vain luonnon osana oleminen on vaikeampaa kuin Reisjärvellä, jonka mullassa juureni kasvavat.

Olen Leppäsaari, Taisto Jaakko; suntynyt 26 päivää senjälkeen, kun Kekkosen tasavalta alkoi, mykyisessä elämässäni olen toiminut aiemmin apuvalajana, apuvänkärinä kiitolinjassa, metsurina, työttömänä aseistakieltäytyjänä ja lopulta röntgenhoitajana. Kaikkien luiden, kallojen, versuonien ja suolien röntgaamisen jälkeen päätin siirtyä tähän röntgensilmää kehittävään koulutusohjelmaan.

Harrastukset: kevät, talvi, syksy, kesä, kirjoittelu, musiikki ja ruuhkabusseissa matkustelu. Kriittiset mitat: vain yksi: 50 cl.

20 vuotta on kulunut siitä, kun synnyin tallaamaan kotitanhuvia. Kyllä tuossa ajassa on ehtinytkin maala stytölle tulla tutuksi lähiseudun joka ainoa kivikko. kiipeilypuu, puro, muurahaiskeko ja parhaat mansikkapaikat.

Olen kasvanut kilpaa koirien ja kissojen kanssa. Nytkin on ikävä tuhtia, pörröistä karjalankarhukoiraa, Akua ja patalaiskaa kotikissaa, Arttua.

Kotieläinten lisäksi pidän musiikista. Sävelkorvani ottaa vastaan niin punkkia kuin klassista in musiikkia (riippuen mielialasta). Soittelen itsekin vähän pianoa omaksi ilokseni. Liikuntaharrastukset yhdistyvät nekin musiikkiin: tanssimisesta tykkään ihan valtavasti. Loput vapaa-ajastani humputtelen si ten muuten vaan. Joskus olen jatkuvasti "lennossa". Toisinaan taas tulee kausia, jolloin rauhoitun kämpääni ajatuksineni (?) ja...tenttikirjoineni. Toisin sanoen löhöän kitisevässä nojatuolissa, tuijottelen ikkunasta ulos (seiniäkään ei viitsi tuijottella: violetti seinänväri saa minut tuntemaan oloni rauhattomaksi), näperrän käsitöitä parin vuoden aikavarauksella ja mutustelen keksejä.....

Olen Merja Turusta, lapseton ja lapsellinen lastentarhanopettaja. Edellisen koulutuksen lyhyyden vuoksi päätin opiskella lisää lasten ja nuorten ohjausta. Paitsi syömistä harrastan myös nukkumista. Minulla on hyvä mielikuvitus (ainakin tenteissä).

Tervehdys!
Minä olen Keräsen Saara, LNO:lainen - kotoisin olen Kiuruvedeltä, Iisalmen läheltä. Tänne tulin onnekkaiden sattumien (plus ennenkaikkea oman kiinnostuksen pohjalta) suoraan lukiosta.

Olen Marja Lehtinen Helsingin humusta. Olen pieni, ahkera, tumma ja tunnollinen, opiskelu on elämäni.
Muuten olen täydellinen, mutta olen hieman allerginen aamuille ja heikko kulinaarisille nautinnoille.

Päivikki Konttinen Kuopiosta. Ikä, pituus, paino tilanteen mukaan. Koulutusohjelma LNOK ent. KASKO; valmis LTO ja YO. Harrastuksia on. Ominaispiirteet väkäleuka, levottomat jalat ja ikuinen optimismi.

Minä olen Riikka Aikkila. Toinen nimi on Helena, jos se kiinnostaa. Kotoisin olen Kuopiosta, sieltä, missä on se Puijon torni. Mitäkö opiskelen? Joo, sitä psykologiaahan minä. Ehkä sitten jonkun vuoden kuluttua voin jo selvitellä, miksi aloitin tämän jutun "minä"-sanalla. Mitähän Freud sanoisi?
Muut asiat minusta selviävät joskus myöhemmin - jos ovat selvitäkseen.

Yksi tämän vuoden innokkaista psykologian uusista opiskelijoista olen minä eli Pirjo Helena Erkinantti.
Kotoisin kaukaa Pohjois-Pohjanmaalta, pikkuruisesta Haapavedon kirkonkylästä. Muutos kaupunkimaiseen elämänrytmiin on ollut suorastaan järisyttävä, mutta pikkuhiljaa 20 m^2:n yksiö alkaa tuntua turvalliselta lepopaikalta työntäyteisten päivien jälkeen.
Itse psykologia ja opiskelun ylevät tavoitteet ovat vielä niin uusia ja outoja asioita, että niistä on parasta tässä vaiheessa vaieta. Jospa tämä tästä lähtee sujumaan ja ehkäpä se paljon puhuttu tiedonjanokin saavuttaa minun vielä niin tiedottomat aivoni.

Tuija Heiskanen Jyskä ja Jyväskylän maalaiskunta. Jotta pääasia ei n unohtuisi.
Keskiviikkona 22. syyskuuta, viimeisenä palautuspäivänä tajusi unohtaneens. tämän kunniatehtävän. Kalenterissa ei asiasta ollut mainintaa. Unohduksa kaikki tyynni. Tyypillistä. Harmittaa, ei harmita, harmittaa, ei harmitakaan, sillä hän ei mieluisasti kirjoita itsestään, Ei ainakaan julkisesti. Joten se jääköön.

Ensin oli aikomuksenani tehdä itseni esittely arvoituksen muotoon, mutta miten olisi tämä:

Hei te kaikki mieleltään vapaat opiskelijat! Seurastanne on kiinnostunut vapaamielinen Joensuussa v. 62 syntynyt "iso vaalee" outo Kumpulainen. Harrastan hengen liikuntaa ja kiusaamista, ruumiin lepoa ja lellimistä - tai päinvastoin. Heittäydyin lukion jälkeen vuoden ajaksi boheemiksi luomisvoimani elvyttäjäksi, siinä sivussa olen matkustellut ja tehnyt töitäkin lasten kesäsiirtolassa, pankissa puutarhoissa, vajaamielislaitoksessa, leirintäalueella, matkaoppaana, taideohjaajana jne. jne. Nyt luulen saaneeni elämäni järjestykseen LNOK:n avulla. Yst. vast- nimim- estäähkö tiedonjano ja elämännälkä uneksimasta?

(Tuula Kokkonen)

Hei
Olen Pirjo LNO:lainen, syntynyt kissanvuonna -63. Kotini on susikaupungissa, Lieksassa, punaisessa talossa Pielisen itärannalla. Siellä olen asunutä elänyt ja kokenut lähes koko tähänastisen elämäni. Soitan pianoa. nautin musiikista. luen paljon. rakastan konsertteja, teatteria ja luontoa.
Alkuvaikeudet alkavat jo olla takana päin ja tunnen viihtyväni täällä vanhojen ja uusien ystävien kanssa.

Kallio, Eeva; 1982 LNOK

- Toisen opiskeluvuoden aloittaminen lähtee (ekavuoden) kehityspsykan opiskelijana suhtkoht toiveikkaalla mielellä; vaikkakin jo hiukkasen väsyneenä edeltävän vuoden opinnoista ja monista harrasteistani johtuen.

Toivon opiskelultani rikkaita elämyksiä, rakkaita ystäviä ja terveitä ajatuksia, jotka edistäisivät yhteistä hyvää!

Koppinen Helena; 1982 LNOK

Mie synnyin reilut kaksikymmentä vuotta takaperin ja vakuutin heti alkuun läsnäolevat mahtavista äänivaroistani, joilla olen myöhemmin huutanut itseni upseeriksi asti, siihenkään ei yo-pohjan lisäksi juuri muuta tarvitakaan. Elämäni alkutaipaleen vietin Haavanpäässä (Huavanpiässä), jossa on postilaatikko, kyläkauppa ja viime kesään sti kioskikin, josta sai jäätelötötteröitä ja mielijuomaani, jäätykylmää puolukkalimunaatia. Mutta sitten eräänä kauniina kesäpäivänä 8-kaistainen moottoritie laskeutui myllymme päälle ja edessä oli lähtö kaupunkiin, Joensuuhun. En koskaan oppinut pitämään eto kaupuntista ja pyrinkin sieltä pois kaikin voimin ja läsnä on tulos.

Nyt olen murheellisesti eikun murteellisesti huasteleva opiskelijan alku, herkkä hyväntahtoinen, helposti huijattava hupsu. Monista kohtaamistani onnettomuuksista ja vastoinkäymisitäni (pyörän peilikin pihistettiin heti tänne muutettuani) en kuitenkaan usko maailman pahuuteen vaan etsin sisäsilmäisesti jotain joka tekisi elämän elämän arvoiseksi. Kotopuolessa ja pyöräretkilläni olen turhaantunut ihmisten sosiaaliseen sulkeutuneisuuteen ja niinpä olenkin toiminut palkattomana "jäänsärkijänä", mutta se ei lyö leivillä; vie korkeintaan pullakahveille, joten päätin hankkia ammatin ja jatkaa sitten elämäntehtävääni. Ainiin, meinas ihan unohtuva, on miulle annettu nimikin, Kari Karjalainen.

Olen Kaarina Heikkilä Haminasta, pienestä ja pyöreästä rannikkokaupungista. Mikä sitten tempaisi minut irti pikkukaupungin ympyröistä ja lennätti tänne? Psykologian opiskelupa hyvinkin.

Mieltymyksistäni kertoilen sen verran, että lempivärini on sininen ja vuodenajoista syksy miellyttää eniten: sen sateet, tuuli, kellastuneet puiden lehdet, harmaat päivät ja synkät yöt. Suklaa, peltipurkit ja kynttilät ovat suuret heikkouteni.

Toivottavasti täällä viihtyy - onhan nyt syksy ja kynttilöiden aika.

Jouni Alapiessa, 020359-0950.

Syntynyt Muoniossa, elänyt n. 4 vuotta Kilpisjärvellä, loput Kolarissa (Lapissa).

Ominaisuuksia: narsisti, herkkä, tunteellinen (ei ehkä näy — nuorisorikollinen tausta, täytyi näytellä kovista) ailahteleva, hajamielinen, harvinaisen ujo tietyissä tilanteissa.

Suhde luontoon: luonnonsuojelija; suhde ihmiseen: humanisti (ainakin haluaisin olla); ex-uskovainen, nykyisin ateisti (en tiedä kuinka kauan). Filosofinen pohdiskelu osa minua, varsinkin kapakassa parin kaljan jälkeen. Koettakaa ymmärtää!!

Lisää tietoja osoitteesta Roninmäentie 1 J 13 (kahvitarjoilu).

TV

virallinen nimikirjoitus

ps. "On parempi olla onneton Sokrates kuin tyydytetty sika"

Minäkin "olen toki, vain sen tiedän, enkä sitäkään aina"
Toivottavasti tekin,

terveisin Marja

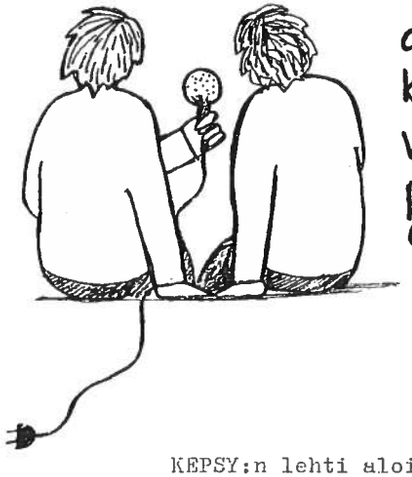

"Sillä ihminen ei ainoastaan ole pahempi kuin luulee olevansa, vaan hän on myös parempi kuin luulee olevansa."

-Veltto Virtanen

KEPSY:n lehti aloitteli juttusarjaa psykologin elämänkatsomuksesta. Idea kiinnosti ja ajattelimme laajentaa hommaa kaikenmaailman kiintoisiin juttuihin ja sitten soveltaa tätä opiskelijapopulaatioon.

Ensimmäisenä löysimme Ollin. Olli on mukava mies, psykologian opiskelijana vielä alussa (Takana lastentarhaopisto ja kasvatustiedettä täällä Jyväskylässä),ja kun ei mies esittelyä muistanut kirjoittaa, kostimme tämän panemalla Ollin ankaraan syvähaastatteluun. Tulokset olivat hyviä kuin itseleivotut särpimet, mutta toimittajat eivät aina muistaneet otttaa kaikkea ylös:

ÄRSYKE: Minkäs takia tulit psykologiaa lukemaan?
OLLI: Tämä tuli ihan pakosta. Lastentarhaopistolla tutustuin vähän psykologiaan, ennen en sitä ollutkaan lukenut. Siitten olinkin tilanteessa, että opiskelin kasvatustiedettä, mutta enempi lueskelin psykologiaa. Tähän piti päästä.
Ä (Vakuuttuneena Ollin sisusta): No mikä siinä psykologiassa niin kovasti kiinnosti?
O: Tieto ihmisestä, tuntuu että ihminen on niin tavattoman mielenkiintoinen olio.Esimerkiksi biologia, ei sellainen kiinnosta niin paljon kuin ihmisen sisäinen. Sitä kautta avautuu mahdollisuus itsetiedostukseen.
... Sitä myötä on tullut uusia ajatuksia, kun tutustuu psykologiaan. Aina tulee uusia asioita, joita ei tiedä.

Ä: Onko psykologia antanut mitäänm uutta tiedostamista, keksintöjä omasta itsestä?
O: O-on, aika monella osa-alueella on tullut mietittyä asioita eri kantilta. Esim. jokin psykoterapia, sen näkökulman kautta voi taas tutkiskella omaa elämää... Voi saada oivalluksia esim. suhteesta vanhempiin ja ihmissuhteista. Oma käyttäytyminen selkiytyy, tiedostamattomia motiiveja löytyy. On mielenkiintoista "analysoida" itseään.
Ä: Tuleeko tieto muista oman itsen kautta?
O: Minusta se on yksi toisen ihmisen ymmärtämisen edellytys..
Ä: Onko motivaatiosi psykologiaan itsesi vai muiden auttamiseen liittyvä?
O: Molemmat ovat varmaan mukana, tavoitteena on kokonaisvaltainen tieto ihmisestä. Ei niinkään ongelmakeskeisyys vaan tieto.

Ä: Millaisia motiiveja psykologian opiskelijoilla yleensä on taka-alalla? Omia ongelmia?
O:Ehkä siinä on kokemuksiakin. Ei välttämättä omakohtaisia, voi olla myös ympäristössä sattuneita ikäviä asioita. Siitä tulee halu lievitää, auttaa. Kun ongelman tietää, tulee halu tehdä kaikkensa, ettei se enää olisi niin rasittava toiselle ihmiselle.
(Ärsykkeen supertoimittajat ja Olli intoutuvat pohtimaan mm. soveltuvuuskokeita ja sitä kaksiiko se miten tarkkaan pois niitä joilla on omia ongelmia. Levylautaselle pistetään Hassisen "Rumat sävelet".. kaikki huomaavat kuuntelevansa tilanteeseen sopivia psykologisia lauluja).

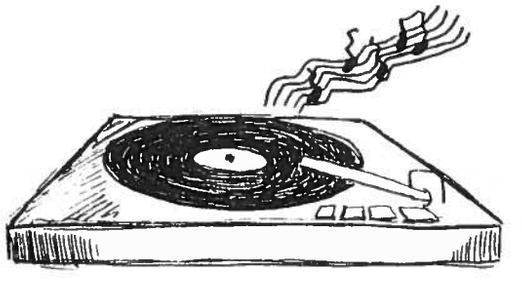

Olli: Tuntuu, että tähän kaikkeen olisi pakko liittyä myös halu selvittää omaa käyttäytymistään. Kyllä minä olen löytänyt psykologiasta vastauksia ongelmiini,joita olen kohdannut. Kun alkaa tiedostaa jotain tällaisia, tulee "ahaa"-elämyksiä...
Ehkä siinä vaiheessa, kun aletaan suuntautua, tämä näkyy. Olisko kliiniselle puolelle enemmän vetoa, jos ihmisten väliset ongelmat ovat läheisempiä?

Ä: No entäpä työn kannalta, onko parempi jos terapeutilla on ollut tai peräti yhä on omia akuuttejakin ongelmia?
Luulen, että on. Itsensä tuntemisen vaikutus auttaa, jos on itse selvittänyt ongelmat.
... Ajattelin ihmistä, jolla ei ole ongelmia, toivotoh tapaus (naurua) Voiko sellaista ollakaan?
Ä: Mikäs on opetuksen asema? Mitä koulutus voi antaa?
O: Tähän mennessä ei vielä kovin paljoa, motivointia on laitoksen taholta tullut mukavasti..
Ä (Keskeyttää paskamaisesti): Kyllä se siitä vielä karisee.
O: Eivät ne ole vielä onnistuneet.. Hirmuisten teoriataustojen ja tilastojen mielekkyyttä, yhteyttä työelämään on vaikea nähdä. Tieteenteossa sen kyllä ymmärtää.
Tärkeintä on Henkilökohtaisten Kykypotentiaalien Mobilisoiminen (hurmosta). Koulutuksen pitäisi pystyä käyttämään enemmän opiskelijan potentiaalia. (Sitten puhuimme kommunikaatioista ja sosiodraamoista ja semmoisista, johon Olli): En panisi pahaksi vaikka tällaista tulisi viralliseen opetukseenkin!

Ä: Entäpä ihmiskuvasi? Millainen se on?
O: Olen ajatellut ihmistä sellaisena..Valtaisena potentiaalimöykkynä, jokaisessa on ainesta vaikka mihin. Pitäisi löyttää keinot, joilla mahdollisimman monella olisi mahdollisuus toteuttaa itsessään olevia kykyjä.

POTENTIAALIT

Sitten on tämä peruskysymys hyvästä ja pahasta.. Voiko psykologin ihmiskuva olla kumpaistakaan?Mitähän siihen sanoisi?
Ei kyllä sen positiivinen täytyy olla, loppujen lopuksi ihminen on nähtävä perimmiltään ns. hyvänä. Jos lähtee siitä, että ihminen on paha: Eihän tähän paljoa järkeä tarvita, että näkee työn silloin turhaksi.. Kauheuksia ei silti saa jättää huomiotta. Pitääpi olla kriittinen.
Ä: HAA! Tästä pääsenkin.. Onko psykologi sopeuttaja vai kapinallinen?
O: Inhottava ajatella pelkästään sopeuttajana, varsinkin, jos noudattaisi ulkoisia arvoja... Ei! Sama jos laittais kaikki keskitysleiriin. Ei voi olla pelkästään jompi kumpi, on tasapainoiltava välillä.
Ä: Ihminen on hyvä ja sitten nämä kauheudet.. Tässähän on ristiriita?
O: Inhottavaa... voisin ajatella näin.. Ihminen on ajanut itsensä väärään suuntaan ja joutunut pahaan tekoon. Kelkka olisi käännettävä ajoissa.
Ä: Millainen on psykologin maailmankuva yleensä?
O: on hyödyllistä olla monipuolinen, on sallittava yksilöllisät maailmankuvat, kunhan ne ovat hyvää tarkoittavia, perustellusti. Mutta eivät psykologit voi olla jämptisti samanlaisia.
Ä:Onko siis mitään Sitä Oikeaa maailmankuvaa?
O: Menee arvaukseksi.. ehkäpä ehdottomuus, sulkeutuneisuus omaan näkemykseen on pahasta, se estää positiivista kehitystä.
Ä: Mistä lähtee voima auttaa? Potentiaalin tajuamisesta?
O: Se ei yksin riitä. Omakohtaista kokemusta tarvitaan, että tämä johtaa johonkin..

Kirjuri: Nyt mä en enää kirjoita sanaakaan.

Kaikki yhdessä, hälisten... Kaunokirjallisuus..piru kun niissä on syvällistä psykologiaa... vastuu.. mukava tälleen jutella.. tätä ei laiteta lehteemme.. musiikki.. jos tuota että ohhoh joo..

EIHÄN USKOISI, TYTÖT
eli
AUTENTTINEN KATKELMA PUHELUSTA ERÄÄN
KTL:N (MIES)TUTKIJAN KANSSA

- Niin, meitä on viisi tyttöä tekemässä tätä tutkimusta ja ajattelimme, että -
- Jaa, tyttöjä kaikki?
- Niin - ?
- Minä olenkin joskus ihmetellyt sitä, miksi naiset hakeutuvat opiskelemaan psykologiaa. Eikö teidän olisi yksinkertaisempaa hoivata opettajana tai sairaanhoitajana eikä "pään kautta"?
- ?!!

ps. kyseessä oli tutkimus, jossa yritettiin selvittää sukupuoleen nähden perinteisesti ja ei-perinteisesti opiskelualansa valinneiden nuorten sukupuoli-identiteettiä ja ammatinvalintaa...

Jaana

"MAN MÅSTE VARA HÅRD FÖR ATT KLARA SIG HÄR"

Sitaatti on ruotsinsuomalaisen Matin toteamus elämästään Ruotsissa. Katselin Ruotsin TV:n tekemää ohjelmaa yhden siirtolaisen elämänkohtalosta Solmu-gruppenin toimistossa Tukholmassa viime kesänä.Se tositarina päättyi itsetuhoon, eikä tämänkaltainen ole vierasta Solmun työntekijöille.

Solmu-gruppen on toiminut kahdeksan vuotta Tukholman sosiaalilautakunnan alaisena avohoitoyksikkönä 16-25- vuotiaille suomalaisnuorille, joilla on erilaisia vaikeuksia. Ongelmia voi olla huumeiden tai alkoholin kanssa,ei ole asuntoa, työtä, ystäviä. Jotain voi siirtolaisten elämästä aavistella omien kesä- ja joulutyökokemustensa perusteella. Onhan siellä vapaata, vilkasta, värikästä... mutta ainakin minä olen tuntenut hautautuvani kaltereiden alle, kun yritän saada unta Landstingetin raidallisen pussilakanan alla kolkossa asuntolakopperossa. Käytävässä soi hevi ja tyhjä nauru, korvissa vieras kieli. Mielessä kiertävät päivän epäonnistumiset, epäluulot,epävarmuus, menetetyt kohtaamiset. Tämän kyllä kestää, se on vain rikastavaa vaihtelua ja rakentava kokemus, mutta tuhansille se on hamaan tulevaisuuteen jatkuvaa todellisuutta. Elämä on kuin Asfalttikukan Sirkan.

Solmun työntekijät- viisi sosiaalityötekijää, erikoissairaanhoitaja, kanslisti ja osa-aika lääkäri - ovat itsekin suomalaisia, samoja tuntoja tunteneita ja yhä tuntevia. "Yhä tulee hetkiä, etten voi ymmärtää ruotsalaisia... ei enää kielen takia, vaan siksi, että he ovat ruotsalaisia", sanoo Hertta, 21 vuotta Ruotsissa asunut sosiaalityöntekijä. Solmuun on varmasti helpompi tulla istuskelemaan, juomaan kahvia ja rupattelemaan, kuin etsiytyä jonottamaan klinikoille, toimistoihin, asemille. Solmussa voi joko vain viettää aikaa, lukea lehtiä tai keskustella ryhmissä tai kahdenkesken työntekijän kanssa. Tarkoituksena on luoda hyväksyvä ilmapiiri, lisätä siten nuorten näkemystä omasta itsestään ja tilanteestaan sekä saada heitä käyttämään voimavarojaan ongelmiensa ratkaisuun. Seinällä on tunnuslause: Om du har knutar som du inte

på egen hand kan lösa, kan du komma till oss för att få råd och hjälp.

Solmun asiakkaita ei varsinaisesti voi nimittää siirtolaisiksi, sillä heidän lähtökohtansa ovat oleellisesti erilaiset. Siirtolaisilla onyleensä järjestyneet työolot, asunto ja he tulevat virallista tietä. Solmun asiakkaat ovat pikemmin sosiaalipoliittisia pakolaisia, joilta on jo Suomessa vietyoikeudet ja mahdollisuudet tasapainoisiin kasvuoloihin, työhön, asuntoon. "Heille on luotu kuva kyvyttömyydestä itse vaikuttaa omaan tilanteeseensa", sanovat solmulaiset. Suomessa on petytty ja epäonnistuttu ja kyllä Ruotsissaa saavutetaankin usein korkeampi status kuin monilla muilla- ainakin etelämaalaisia arvostetaan vielä vähemmän.

Solmussa korostetaan suomalaisuutta -"tie integroitumiseen kulkee segregaation kautta" - eliensin on luotava identiteettinsä suomalaisena ja vasta sitten voi jäsentyä vieraaseen maahan. Tämä korostus saa epäilemään, olisiko se jo liikaa patrioottisuutta ja kansallistunnon korostusta. Eikö voi olla tasapainoisia maailmankansalaisia? Vastaukseksi erikoissairaanhoitaja Maija kertoo lääkärissäkäynnistään.Lääkäri oli esitellyt itsensä nimeltä:"Tysk". Suurenhätänsä hetkellä Maija oli vaistomaisesti vastannut:"Finsk." Kansalaisuus oli hänelle jotain pohjimmaista, tärkeää, turvallista. Kansallisuus on kai muutakin kuin juuret, se on kieli, kulttuuri kaikkineen, ajattelu.

Ehkä "kova" ihminen sivusta katsottuna pärjää vieraassa yhteiskunnassa, mutta syvempi sopeutuminen, jäsentyminen,edellyttää kypsyyttä, tasapainoisuutta, varmuutta. "Man måste vara mogen för att klara sig där."

Solmussa oli Anu Lyytikäinen

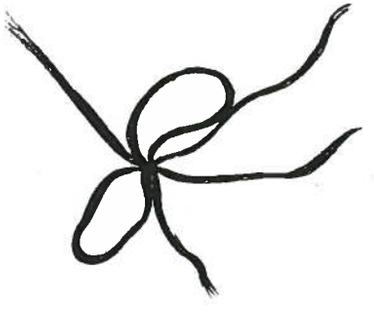

PSYKOLOGIAN OPETUSTA IRLANNISSA

Oikeastaan tähän juttuun johtaneet tapahtumat olivat täydellistää sattumaa. Haahuiltuamme Irlannin tasavallan Galwayn kaupungissa erään ränsistyneen portin ja Department of Psychology -kyltin ohi sisäpihalle, otti eräs kohtelias opiskelijapoika ohjat käsiinsä. Hän käsitti pyyntömme laitoksen näkemisestä kirjaimellisesti, ja ennenkuin ehdimme vastustella seisoimme jo henkilkunnan huoneessa, jossa isänniksi yllätten joutuneet Ruth Curtis ja Declan Coogan olivat kahvikuppostensa äärellä. Syntynyt keskustelu kulki nopeasti aiheesta toiseen, ja monia mielenkiintoisia seikkoja jäi käsittelemättä.

Finland...hmm..., mietiskelivät isäntämme ja koettivat etsiä kiinnekohtia suomalaiseen psykologiaan. Pienen hakemisen jälkeen Ruth kaivoi esille lapun, joka oli tullut Helsingin yliopiston yleisen psykologian laitokselta ja jossa kyseltiin jotakin Ruthin artikkelia. Pian myös Jyväskylä -nimi muistettiin, koskapa löytyi tutkimusraportti kielen ja lapsen sukupuoli-identiteetin suhdetta koskevasta tutkimuksesta, ja eräs tämän kansainvälisen tutkijaryhmän jäsenistä oli - kukas muu kuin Risto Fried. Oli tietenkin suuri ilo saada kertoa hänen työskentelevän Jyväskylässä. Siitä juttu siirtyikin huomioihin laitoksestamme. Ruthille ja Cooganille tuntui olevan melkoinen ihme Jyväskylän psykologian laitoksen kokoinen yksikkö.

Psykologian asemaa Irlannissa on vaikea ymmärtää ilman katolisen kirkon keskeisen aseman huomaamista. Sen vaikutus ei ole vain historiallinen tosiseikka, vaan myös ennenkaikkea jatkuvasti arkipäivän elämässä näkyvä ilmiö. Periaatteessa se vie jäsenensä "kehdosta hautaan", ja vaikka "tuhannen kapakan kautta", sillä katolisuudelle tyypilliseen tapaan se on pystynyt sulattamaan sisäänsä koko irlantilaisen elämänmenon hevoskilpailuineen ja pubeineen.

Niinpä sen vaikutus ulottuu valtiollisen tason päätöksentekoon ja sitä kautta yliopistoihinkin. Tasavallan puolella toimii kaksi yliopistoa: katolinen National University of Ireland ja protestanttinen Trinity Collage. TC toimii Dublinissa, jossa sen massiivisen arvokkaat rakennukset tarjoavat opiskelupaikan noin 5000 opiskelijalle. Katolinen yliopisto toimii kolmessa university collagessa, Dublinissa, Corkissa ja Galwayssa, joissa yhteensä on noin 16 500 opiskelijaa. Aiemmin erottelu oli hyvinkin tarkkaa, sillä vielä 1950 -luvulla katolinen kirkko kielsi kannattajiaan kuolemansynnin uhalla käymästä Trinity Collagea.

Psykologian asema ei ole kovin tärkeä, erilliseksi oppiaineeksi se on tullut vasta melko myöhään, eikä sen opetukseen ole kiinnitetty suurta huomiota. Hallinnollisessa jaottelussa se kuuluu "humanist. tiedekuntaan", jonne pääseminen on yleensä helpointa. Sen opetuksessa heijastuvat teologian ja filosofian vaikutukset, sillä erottuaan omaksi oppiaineeksi opettajat olivat usein edelleen samat. Esimerkiksi Corkissa vielä äskettäin toimi laitoksen johtajana pappishenkilö ja opettajina nunnat. Vaikka he olivatkin hienoja ihmisiä, kuten meille painotettiin, lienee syytä epäillä selibaattilupauksen antaneiden henkilöiden kiinnostusta esim. lapsen sukupuoli-identiteetin kehityksen tutkimiseen ja opettamiseen.

Psykologian vähäinen arvostus näkyy myös heikkoina fyysisinä olosuhteina: Galwayn laitoksen rakennus on vanha ja nuhraantunut. Lupaus uudesta rakennuksesta on ollut, mutta sitä on siirretty tulevaisuuteen: Henkilökuntaa ei ole riittävästi, opetuksesta vastaa laitoksen johtaja ja viisi muuta vakituista henkilöä, lisäksi on teknistä henkilökuntaa ja tuntiopettajia.

Galwayn collagessa on mahdollista opiskella noin 3 vuotta vievä perustutkinto, jolloin opiskellaan yleistä psykologiaa ilman sen suurempia suuntautumisvaihtoehtoja. Tämän jälkeen alasta kiinnostuneet voivat hakeutua Englantiin jatko-opintoihin, mitkä sitten antavat psykologin pätevyyden. Tähän koulutukseen pääseminen on kuitenkin vaikeaa, ja toisaalta psykologin virkoja ei Irlannissa juuri ole paljoakaan. Näinollen psykologia on osalle opiskelijoita sivuaineen asemassa, esim. kasvatustiedettä opiskeleville. Pääaineopiskelijat opiskelivat sivuaineina puolestaan usein kasvatustiedettä ja sosiologiaa. Tilastotieteen ja kieliopintojen määrä ja laatu lienevät liki yleismaailmallinen kiusa (?), sillä Galwaynkin opiskelijat valittavat niistä. Oppikirjoissa sensijaan ei pikaisen vertailun perusteella tuntunut löytyvän kovinkaan monia yhteisiä.

Valitettavasti kuva itse käytännön opiskelusta jäi puutteelliseksi opiskelijoiden lomien vuoksi. Jokatapauksessa tenttijärjestelmä laajoine kokonaisuuksineen poikkeaa meikeläisestä selvästi.

Kieliopintojen tarpeellisuutta siunaten
Julkusen Arto

ZENBUDDHISMI JA SEN YHTEYDET PSYKOTERAPIAAN

"Oppia itsensä on unohtaa itsensä" (Dogen)

1. HISTORIALLISTA TAUSTAA

Zenbuddhalaisuus syntyi n. 400-500 jKr, kun mahayana-buddhalaisuus kulkeutui Intiasta suurten vuorten yli Kiinaan ja joutui siellä vuorovaikutukseen taolaisuuden kanssa. Kiinalainen vaikutus näkyy mm. siinä, että zenbuddhalaiset korvaavat pitkän, useita jälleensyntymisiä kestävän valaistumisprosessin äkillisellä valaistumisella. Edelleen buddhalaisen maailmankielteisyyden tilalla on kiinalainen elämäntunne ja maailman hyväksyminen.Tämä läheinen suhde maailmaan kuvastuu esimerkiksi jousiammunnassa, kukka-asetelmissa ja teeseremonioissa.

Zenbuddhalaisuuden todellisena perustajana pidetään Bodhidharmaa hänen myyttisen hahmonsa takia. Kerrotaan, että hänen mielestään buddhalaisuus oli menettänyt alkuperäisen olemuksensa ja pettyneenä hän päätti vaeltaa maailman ääriin ja saapui Kiinaan. Ylitettyään Jangtsejoen hän asettui 9 vuoden ajaksi luolaan mietiskelemään, kasvot seinään päin, ja tuona aikana hänen jalkansa mätänivät.

Zenbuddhismin tärkeimmät lahkot, Soto ja Rinzai, syntyivät Kiinassa 800-luvulla.Sieltä ne kulkeutuivat kuitenkin Japaniin, Koreaan ja Vietnamiin, joista varsinkin Japania pidetään Zenbuddhismin pääasiallisena esiintymispaikkana.Lahkojen munkkien elämä on rauhaa, hiljaisuutta ja arvokkuutta. He haluavat osoittaa absoluuttisen ja katoavan välisen kiinteän suhteen. Molempien lahkojen käyttämiä harjoituksia ovat 'zazen', joka tarkoittaa 'mietiskelyä istuen', sekä 'koan', mietiskelyn väline, jolla ymmärretään vanhojen viisaiden zen-mestareiden paradoksaalisilta vaikuttavia lauselmia, jotka paljastavat polun absoluuttiseen. Esimerkkinä lause:"Lähde katsoo aasia ja aasi katsoo lähdettä!" Näiden yhteisten harjoitusten lisäksi Rinzai-lahko käyttää mm. iskua munkkisauvalla ja muutenkin Rinzai-munkkien elämäntapa on spontaanisempi ja toimeliaampi kuin Soto-munkkien: he eivät tuijota seinää vaan ovat kasvokkain(!)

2. ZENIN FILOSOFIAA

Zenbuddhismi on buddhismia subjektiivisempi, henkisempi suuntaus ja se pitää temppeleitä, rukoilemista sekä kulttimenoja hyödyttöminä. Tärkeää on mystinen hiljentyminen ja yksilöllisyyden sisäinen tyhjentyminen.

Zenin hämmästyttävänä tekniikkana on opettaa vapautus "suoran osoittamisen" kautta keskustelun sijasta. Perusasetelmana on se, ettei Zenbuddhismilla ole mitään sanottavaa, eli että elämä lakkaa olemasta ongelmallinen, kun ymmärretään, että ego on sosiaalinen kuvitelma.

2.1. Mielen käsitteestä

Zenbuddhismissa erotetaan kaksi erilaista mieltä: tavallinen eli pettävä mieli ja Perimmäinen Mieli, joka on kuin tyhjä avaruus, ilman ajatuksia.Tavallinen mieli kiinnittyy paikkaan ja ajatukseen, se on kuin jää, joka pysyy jähmeänä, eikä sitä voi käyttää vapaasti. Kun mieli kohdistetaan johonkin, kohde vetää kaiken huomion itseensä. Tämä ei kuitenkaan ole tarkoitus,vaan mielen tulisi antaa täyttää koko keho.

Tavoitteena oleva Perimmäinen, Alkupenäinen mieli ei sijoitu, paikallistu mihinkään. Siinä ei ole harkintaa eikä erottelua. Tämä Todellisen Itsen ymmärtäminen on tietoisuuden korkein aste: subjekti-objekti -kaksinaisuus häviää ja kaikki voidaan identifioida Itsen kanssa. Kun kiinteällä jäällä ei voi pestä käsiä ja jalkoja, verrataan Perimmäistä Mieltä veteen, joka leviää yli koko kehon kulkien vapaasti.

2.2. Zen-meditaatio ja Satori

Zen-meditaatio eli zazen on Zenin henkinen harjoitus.Sanotaan, että juuri zazenin kautta voi löytää todellisen itsensä ja oppia elämään aitoa henkistä elämää.Tämän menetelmän avulla myös Gautama Buddha valaistui bodhipuun alla saavuttaen Nirvanan.

Zazen-harjoituksen valmisteluvaiheessa pyritään saamaan mieli tyhjäksi kaikenlaisista ajatuksista. Meditaation lopullinen vaihe on satori,joka tarkoittaa sisäistä, mystistä kokemusta, tilaa, jossa Perimmäinen Mieli saavutetaan.Sanotaan, että tuona hetkenä kaikki valaistuu kuin jos 100 tai 1000 aurinkoa yhtäkkiä syttyisi. Satorin kokeneelle maailma ei ole enää sama, sillä tavanomainen erottelu sisäisen ja ulkoisen maailman välillä häviää, ja kaikki vastakohdat yhdistyvät harmonisesti kiinteään orgaaniseen kokonaisuuteen.

2.3. Zenbuddhismin tavoitteet

Mitkä ovat ne näkyvät seikat, joiden takia Zeniä harrastetaan?- Yksi zen-meditaation päämääristä on edellä mainittu Alkuperäisen Mielen tajuaminen itsessämme.Pyritään myös ehdottomaan mielenrauhaan ja kaikista ahdistavista pyyteistä vapautumiseen, mikä edellyttää mm. egoon liittyvän kunnianhimon täydellistä tuhoamista.Lopullisina tavoitteina siunaantuvat nöyryys, rakkaus ja myötätuntoisuus muita ihmisiä kohtaan. Tässä Lännen ihmisen on tosin vaikeata käsittää, kuinka satori johtaa viimeksimainittuihin, sillä Idän ihmiset tuntuvat kovin itseensä vetäytyviltä.Psykoterapeuttinen Zenin päämäärä on siinä mielessä, että sen tarkoituksena on antaa tyytyväisyyden ja ratkaisun tunne niille,jotka ovat tyytymättömiä elämään.

3. GURUN "VASTAANOTOLLA"

3.1. "Ei mitään opetettavaa"

Zen-mestarin eli gurun perusasenne on se, ettei hänellä ole mitään sanottavaa, ei mitään oppia, ei menetelmää, ei mitään erityistä oivallusta. Kerran eräs zen-mestari nousi puhujankorokkeelle ja piti luennon, joka koostui täydellisestä hiljaisuudesta. Kun häneltä sitten kysyttiin sen tarkoitusta, kävi ilmi, ettei hänellä ollut mitään sanottavaa, koska ei ollut mitään ongelmaa.

Vaikka Zenillä ei ole mitään opetettavaa, gurut kuitenkin ottavat oppilaita harjoittaakseen heitä; ei neuvoen vaan osoittamalla yhä uusia ja uusia keinoja oppilaan virheellisten olettamusten koettelemiseksi, kunnes tämä itse vakuuttuu siitä, että ne ovat virheellisiä. Satorin on kasvettava sisältä eikä ulkopuolisen verbaalisen juurruttamisen avulla. Asiaa havainnollistaa hyvin tarina, jossa varkaan poika halusi isänsä opettavan ammattinsa hänelle.Isä suostui, ja yöllä he murtautuivat erääseen taloon.Isä käski pojan kömpiä isoon arkkuun hakemaan vaatteita, mutta tipauttikin sitten kannen alas, sulki lukon ja pakeni äänekkäästi herättäen tarkoituksella talonväen. Arkkuun jäänyt poika oli aluksi raivoissaan julmalle isälleen, mutta sai sitten idean ja alkoi äännellä kuin rotta. Kun arkun kansi avattiin, poika lähti juoksemaan pakoon talonväki kannoillaan. Tien vierellä oli lähde ja poika heitti siihen suuren kiven. Koska takaa-ajajat pysähtyivät katsomaan hukuttautuvaa varasta, poika pääsi turvallisesti kotiinsa. Siellä hän syytteli isäänsä, mutta tämä vain rauhoitteli poikaansa ja pyysi kertomaan,miten kaikki oli tapahtunut. Ja kuultuaan seikkailusta isä sanoi:"Siinä näet, olet oppinut taidon".

Valaistuminen käsitetään tavallisesti vapautumiseksi fyysisen todellisuuden harhasta. Alan W. Wattsin hypoteesin mukaan todella vapautetut buddhalaiset eivät kuitenkaan usko jälleensyntymiseen kirjaimellisessa mielessä, vaan ovat oivaltaneet, että hindulainen maailmankäsitys on pelkkä myytti. Tämän nojalla vapautus on vapautumista sosiaalisten instituutioiden pauloista eikä elossa olemisesta; vapautumista sekavasta ajattelusta ja tuntemistavasta eikä fyysisistä jälleensyntymisistä. Vaikka Wattsin väite pitäisikin paikkansa, niin buddhalaisten enemmistön on kuitenkin annettu jatkuvasti pitää sielunvaellusoppia totena. Näin siksi,ettei vapautuksen tarkoituksena ole yrittää häiritä sosiaalista järjestystä kylvämällä epäilystä niitä sovinnaisia käsityksiä vastaan, joiden avulla ihmiset pysyvät yhdessä. Toisaalta kärsijälle ei kannata kertoa, että hänen hellimänsä tauti on tauti, vaan hänet on petkutettava oivallukseen, löytämään totuus itse ja itselleen.

Nämä syyt ja se, ettei kukaan usko, etteikö guruilla olisi jotain keinoa päästä rauhaan maailman ja itsensä kanssa (ovathan he itse päässeet!), näyttävät johtavan siihen, että zen-mestarit käyttävät terapiatyössään hienoa hämäystekniikkaa.

3.2. Petkuttava guru

Saapuessaan zen-mestarin luo oppilas tapaa hyvin vaikuttavan, itsevarman ja luontevan miehen, jonka silmissä on pilke, joka osoittaa hänen näkevän oppilaan lävitse kuin tämä olisi lasia. Oppilas saattaa kärsiä sosiaalisista instituutioista, mutta kuvittelee syyn olevan fyysisen maailman puolella.Tällöin parantajan on näytettävä maagikolta,joka hallitsee fyysistä maailmaa, sillä se, että potilas uskoo parantajan voivan ratkaista tuon "fyysisen" ongelman, on ainoa keino saada kärsijä tekemään se, mitä tarvitaan, jotta hän voisi johdonmukaisesti koetella virheellistä olettamustaan.

Guru haastaa oppilaan sisäisesti ristiriitaisen ongelman ratkaisemiseen. On esim. ratkaistava koan:"Mikä on yhden käden ääni?".Oppilas tuntee, että hänen täytyy löytää vastaus, mutta samalla hänet saatetaan oivaltamaan, että sen löytämiseksi ei ole mitään keinoa - koska kaikki, mitä hän tekee toimiessaan egona, hylätään virheellisenä. Oppilaasta tuntuu, ettei kerta kaikkiaan ole mitään, mitä hän voisi tehdä, mutta tuona häviön hetkenä hän tajuaa ...

...mitä se tarkoittaa: sitä, että hän, tekijä,ei voi toimia, ei toimi eikä koskaan ole toiminut. On vain toiminta - Tao. Tuolloin oppilas yhtäkkiä lakkaa estämästä toimintaa eikä enää, kuten siihen asti, yritä tehdä sitä itse (sillä mitään egoa ei ole). Koska hänellä nyt ei ole mitään todistettavaa eikä menetettävää, hän voi mennä takaisin mestarin luokse ja ilmaista oivaltaneensa tämän petkutuksen. Näin gurun "vilpillisyys", hänen yrittäessään saada oppilas ratkaisemaan virheellistä ongelmaa, onkin myönteinen hyve verrattuna siihen onnettomuuteen, että sivistys,joka saavutetaan saamalla ihmiset olemaan hyväksymättä itseään, on väistämättä itseään tuhoava. Gurua voidaan verrata maanviljelijään, joka kukkulan rinteellä riisipellolla työskennellessään huomasi horisontissa hyökyaallon, joka uhkasi alhaalla olevaa kaupunkia. Maanviljelijä sytytti heti pellot tuleen, ja kaupunkilaiset, jotka ryntäsivät pelastamaan viljaansa, säästyivät tulvalta.

4. ZENBUDDHISMI JA PSYKOTERAPIA

4.1. Zenin mahdollisuudet psykoterapiana

Zen-meditaatio pystyy tuottamaan fyysiset ja henkiset olosuhteet, jotka saattavat olla ideaalisia mielenterveydelle. Tosin jotkut zen-harjoituksiin osallistuneet neurootikot ovat luhistuneet meditaation aikana sairastuen ns. "Zen-sairauteen". Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että Zen olisi vaarallista, vaan sitä, että jos zen-meditaatiota halutaan käyttää lääketieteellisessä psykoterapiassa, on sen metodeja muotoiltava. Näin Zenbuddhismin merkitys psykoterapiana on nähtävänä laajemmin vasta tulevaisuudessa.

4.2. Zen ja japanilainen Morita-terapia

Myöskään Japanissa ei zen-meditaatiota ole harjoitettu lääketieteellisen psykoterapian alueella, koska tavalliset ihmiset eivät pysty hallitsemaan vaadittua harjoitusmetodia ja koska zen-meditaatio on pelkästään uskonnollista harjoitusta. Opin pohjalta on kuitenkin kehittynyt Morita-terapia, joka koostuu neljästä vaiheesta: 1) Eristyneisyyden vaihe (1 viikko), jossa potilas makaa passiivisena sängyssä vastakkain kärsimystensä kanssa. Seuraavaksi 2) Kevyen työn vaihe (1 viikko), jossa potilas tekee triviaaleja taloustöitä. Edelleen 3) Raskaan työn vaihe (2-3 viikkoa), jonka aikana potilaan täytyy spontaanisti tehdä päivittäiset tehtävänsä ja oppia keskittymään todellisiin kohteisiin sekä pidettävä päiväkirjaa. Viimeisen eli 4) Sosiaalisen elämän harjoitteluvaiheen kautta terapeutti saa potilaan sopeutumaan todellisuuteen.

Zenillä ja Morita-terapialla ei ole selvää suhdetta. Ne ovat molemmat japanilaisen kulttuurin tuotteita ja niillä on kyllä yhteinen tavoite - syvän ymmärryksen saaminen organismista sellaisena kuin se on - mutta metodit ovat erilaiset.

4.3. Zenin yhteyksiä Lännen psykoterapioihin

Zenbuddhalaisuus ei - kuten eivät muutkaan vapautuksen tiet - ole psykoterapiaa tämän käsitteen varsinaisessa merkityksessä, mutta silti vastaavuutta on niin paljon, että se tekee vertailun suorittamisen tärkeäksi psykoterapian menetelmien kanssa.

4.3.1. Itämaisten elämäntapojen ja länsimaisen psykoterapian yleisiä yhtäläisyyksiä ja eroja

Idän elämäntapojen ja Lännen psykoterapian yhtäläisyyksiin kuuluu mm. se, että kummatkin pyrkivät samaan aikaan muutoksia tietoisuudessa. Psykoterapeutit tosin hoitavat häiriytyneitä gurujen keskittyessä normaalien ja sosiaalisesti sopeutuneiden muuttamiseen. Psykoterapeutit ovat kuitenkin alkaneet oivaltaa, että tuo normaali tietoisuuden tila meidän kulttuurissamme onkin juuri se ympäristö ja maaperä, jolta psyykkinen sairaus kehittyy (1)

Eräs yhtäläisyys löytyy siinä, että buddhalaisuus on jatkuvaa väkivallatonta vallankumousta kulttuuria kohtaan, jonka piirissä se esiintyy, ja samoin yksilön auttamisesta todella kiinnostuneen psykoterapeutin on pakko suhtautua yhteiskuntaan kriittisesti, jotta voisi vapauttaa potilaan niistä ehdollistuneista muodoista, joihin sosiaaliset laitokset ovat hänet pakottaneet.

Ero näkyy mm. sielu-ruumis -erottelun tekemisessä ja tekemättä jättämisessä. Tosin - jälleen - Lännessä on vähitellen alettu tajuta, että maailma on kokonaisuus, mikä näkyy esim. tieteen eri osa-alueiden yhteensulautumisessa: on syntynyt neuropsykiatriaa, sosiobiologiaa jne.

4.3.2. Zenin yhteydet eksistentialismiin, psykoanalyysiin ja autogeeniseen harjoitukseen

Nykyinen eksistentiaalinen filosofia tarjoaa läntisen vastineen Zenin korostukselle itsetietoisuudesta syvänä tiedon lähteenä. Molemmat keskittyvät ontologian, olemisen tutkimiseen ja etsivät todellisuuteen suhdetta, joka ulottuu subjektin ja objektin välisen kuilun alle.

Psykoanalyysille ja Zenbuddhismille yhteistä on Erich Frommin mukaan 1) autoritatiivinen hahmo (mestari tai psykoanalyytikko) ja 2) itse läpikäyty menetelmä (satori ja psykoanalyysi). Lisäksi molemmat haluavat 3) vapauttaa yksilön liiallisesta rationalisaatiosta ja intellektualisaatiosta.

J.H. Schultzin autogeeninen eli omasyntyinen harjoitus on psykofysiologinen muoto psykoterapiaa, minkä potilas toteuttaa itse käyttämällä passiivista keskittymistä itsesuggestiolla. Autogeeninen harjoitus ja zen-meditaatio ovat psykofysiologisesti samanlaisia, mutta Zen ei käytä itsesuggestiota itsekontrollikeinona, ei yritä vähentää ulkoista ja sisäistä ärsytystä eikä valmista kehon perifeerisiä alueita valaistuksen saavuttamista varten.

Edellisten yhteyksien lisäksi on Zenbuddhismi antanut vaikutteita mm. teosofialle, ja onpa Zeniä verrattu jopa kristittyjen uskonnolliseen kääntymiseen.

5. LOPPUAJATUKSIA

Lännen psykoterapia ja Idän Zenbuddhismi, jotka voivat oppia paljon toisiltaan, ovat saavuttaneet päämääränsä sillä hetkellä, kun häpeä ja syyllisyys katoavat, kun organismin ei ole enää pakko puolustautua sitä vastaan, että se on organismi ja kun yksilö on valmis pitämään piilotajuista käyttäytymistään omanaan.

Vapautetun ihmisen ei ole välttämätöntä julistautua terapeutiksi tai guruksi, sillä vapautuksen tien kulkija on taiteilija, teki hän mitä tahansa, ei vain siinä mielessä, että hän tekee kaiken kauniisti, vaan myös siksi, että hän tekee kaiken leikkien.

Vapautettu ihminen voi olla maailmassa mutta ei maailmasta, sillä hän ei sekoita identiteettiään sosiaaliseen rooliinsa, vaan esittää osaansa ottamatta sitä vakavasti; hän on jokeri, joka voi esittää minkä tahansa kortin osaa.

Anne Räty

U R H E I L U A

(Reuter, Jyväskylä) Stimuluksen molemmat jalkapallojoukkueet ovat päättäneet ennätyksellisen vilkkaan palloilusyksynsä. Menestys sekä Sahdin että Pubin osalta oli niin hyvä, että yhdistetyllä pistemäärällä joukkueet olisivat selviytyneet mestaruusmittelöihin. Häpeämistä ei toki ole Sahdin (kapt. P Niemi) kahdessa voitossa eikä Pubin (kapt. J Kalavainen) voitossa ja tasapelissä itsessänkään. Joukkueiden ohjelmassa seuraa nyt pakollinen kahden viikon harjoitustauko, jonka jälkeen alkaakin jo peruskuntokausi I tavoitteena syksyn -83 puulaakissa perinteiden puolustaminen. Samoin ongelmalliseksi koettu psykologinen valmentautuminen aiotaan ottaa mukaan ohjelmaan.

Palloilut ja muut ruumiinkulttuuriset nautinnot jatkuvat P E R J A N T A I S I N klo 15 - 16 salissa U 1 (Uimahallin talo), jonne kaikki olvat tervetulleita. (Virallisissa liikuntaohjelmissa aika on keskiviikkoisin, mutta koskapa suurelle osalle ihmisiä aika oli sopimaton, se on siis siirretty ihan luvan perästä.)

Joo, joo, luovuudesta

Tämä juttu

on luovuudesta. Ryhmistä totean vain, että he koirat ällähtivät`,joihin kalikan pitikin kalahtaa , elikkä toivottavasti) hedelmällinen keskustelu Ärsyke-lehdykkämme sivuilla (ja muuallakin) pääsi alkamaan.Ryhmistä en nyt kirjoita, niistä voisi kirjoittaa vaikka kirjoja - niitä on niin monenlaisia.

Luovuutta

tuskin kukaan pystyy tyhjentävästi määrittelemään. Aarno antoi luovuudelle hyvin oppikirjamaisen määritelmän, joka ei mielestäni juurikaan auta ihmistä oman luovuutensa ymmärtämisessä.Arto kirjoitti jutussaan (molempien jutut edellisessä Ärsykkeessä)jotakin hyvin hämärää 'luovuuden virroista`,jotka ovat 'aina läsnä`. Kumpikaan näistä mielipiteistä ei nähdäkseni valaise ihmisen ja luovuuden suhdetta. Miten ihminen voi vaikuttaa noiden mystisten luovuuden virtojen suuntaan? Miten elämänsä voi rakentaa luovasti?

Luulenpa,että luovuus oikein ymmärrettynä on itsensä toteuttamista oikein ymmärrettynä. Lähinnä itseeni uskovana ihmisenä tietysti oletan, että kaikkein oikein (!) tapa ymmärtää käsitteet 'luovuus`ja itsensätoteuttaminen` on minun tapani.

Itsensä toteuttamisen

perustana on aina itsensä tunteminen: ihmisellä on oltava sekä ulkoinen että sisäinen vapaus itsensä tiedostamiseen, oman ytimensä löytämiseen. Tämä 'ydin`on mielestäni se ihmisyys, josta inhimilliset arvot kumpuavat. Näin luovuus on sekä yksilöllistä (jokaisen on itse koettava itsessään tämä vieraantumaton ydinihminen, muuten sen arvojen toteuttaminen on pelkkää ulkoista, kaavamaista tottelemista), että yhteisöllistä (sen perustana ovat koko ihmiskunnalle yhteiset arvot).

Luovuuden moraali:

Koska luovuus on aina yhteisöllistä, siihen kuuluu aina erottamattomasti moraali, jonka perustana ovat yhteiset arvot. Uskallanpa väittää, että tämä moraali on absoluuttista - fysiikan suhteellisuusteoria ei mielestäni pääde inhimillisyyden alueella. Suhteellisena voi korkeintaan pitää sitä moraalin tiedostamisen astetta, jonka kukin meistä on saavuttanut.Suhteellisuudentajua siis tarvitaan...

Arto kirjoittaa:'Pelastakseen maailman on pelastettava itsensä ja auttaakseen itseään on pelastettava maailma.` Niin, niin.Arto on kyllä muistanut teesin ja antiteesinkin, mutta synteesi on jäänyt tekemättä. Kysymys on mielestäni tällä hetkellä ensisijaisuudesta: On pelastettava maailma, jotta edes lapsenlapsenlapsenlapsemme voisivat pelastaa itsensä.'Kaikki on niin suhteellista.`

Vapautumisen harhat:

Aarno toteaa kirjoituksessaan: 'Vapautuminen sosiaalisen riippuvuuden harhasta mahdollistaa elämisen omilla ehdoilla. Joku voi tosin armossaan olla niin suuri, että palaa siihen mistä on lähtenytkin lievittämäkseen muiden kärsimyksiä ,mutta hänkin tekee sen täysin tietoisena omasta valinnastaan (nk. ajatus boddhisatvasta).

Tästä tulee mieleeni Kurt Vonnegutin kuvaus siitä, mitä tapahtui, kun kuuluisalta gurulta, joka sanojensa mukaan oli lähetetty länteen poistamaan ihmisten kärsimyksiä, kysyttiin hänen vieraillessaan Cambridgessa,mitä mieltä hän oli ihmisoikeuksista:

-'What are your feeling about civil rights?'
-'What are they?' he asked

Civil rights were explained to him in terms of black people who, because they were black, couldn't get nice houses or good educations or jobs.

Maharishi replied that any oppressed person could rise by practicing Transcendental Meditation. He would automatically do his job better, and the economy would pay him more, and then he could buy anything he wanted. He wouldn't be oppressed anymore. In other words, he should quit bitching, begin to meditate, grasp his garters, and float into a commanding position in the marketplace, where transactions are always fare.

Niinpä 'sosiaalisen riippuvuuden harhan' sijasta puhuisin pikemminkin vapautumisen harhasta - vapautuva katsoo vapautuvansa sosiaalisesta riippuvuudesta, inhimillisistä velvollisuuksista muita kohtaan, vastuusta tuleville sukupolville...

Moralisdogmaattisesta hurskastelusta

kirjoitan, että luovuuden moraalisuuden tai moraalittomuuden arvioiminen on kyllä vaikeaa, mutta mielestäni on vaarallisempaa jättää sen arvioiminen kokonaan. Se on yksi inhimillisen tiedostavan toiminnan tuloksista ja edellytyksistä. Sen tärkeyttä ei yhtään vähennä reformistisen sosialistin Bernsteinin sanonta (,johon Arto vetosi):'Tärkeää ei ole perille pääseminen, koska perille ei voida päästä, vaan tärkeää on suunta, pyrkimys, liikkeellähäolo." Tämän hän ilmaisi korostaessaan jatkuvan konkreettisen toiminnan, liikkeen tärkeyttä epäkohtien poistamiseksi edettäessä sosiaalipoliittisia päämääriä, esim. tasa-arvoa, kohti.

Arto kirjoittaa luovuuden päämääristä: "Luovuutta ei myöskään tulisi nähdä pelkästään tekemisen kylkiäisenä, vaan luovuus on myös olemista. Olla luovasti tekemättä mitään onkin ehkä kaikkein vaikeinta".
Luulempa, että vaikeinta on sittenkin todella vilpittömästi ja ankarasti kyetä toteuttamaan omassa elämässään niitä inhimillisiä päämääriä, joista tässäkin jutussa (jälleen kerran) puhutaan.

Tuleepa taas mieleeni Kurt Vonnegutin kirjassa ollut keskustelu vaimonsa kanssa,Vaimo oli Vonnegutin sanoin "got hooked" (Tämäkin lainaus on V:n jutusta "Yes, we have no nirvanas", kirjasta Vampeters,Foma and Grandfalloon):
-"If this thing is so good, I (Kurt) say, 'why doesn't Maharishi take it right into the slums, where people are really suffering?'
-"Because he wants to spread the word as fast as possible, and the best way to do is to start with influential people"
-- "Like the Beatles"
-"Among others"
-"I can see where influential people would like Maharishi better than Jesus. My God, if the Beatles and Mia Farrow went to Jesus, He'd tell 'em to give all their money away."

Ihmisen on vaikea päästä eroon randollisuudestaan, siitä ei rahalla irti pääse.

Arja Nevalainen

ÖH LUOVUUS

Niinpä niin.. olen aikeissa ryhtyä saksimaan, sensuroimaan omaa kommenttiani viime kevään raivokkaasti alkaneeseen luovuuskeskusteluun. Viime kevään kannustin innolla alkuperäistä, nykyluovuuteen kriittisesti suhtautunutta kirjoitusta. Samaten olin sitä mieltä, että Arto ja Aarno olivat pöljiä kun alkoivat älistä ja inhottavasti takerrella pikkujuttuihin. Mielestäni he eivät käsitelleet alkuperäisen artikkelin ydinkohtia ollenkaan. Alleviivailin, luin, kiroilin ja sain kuin sainkin molempien juttujen ydinasjatukset selville. Tulos oli aika vaikuttava ja otanpa sen mukaan alkupeäisestä herjakirjoituksestani.

Alkuperäisen ah luovuus-artikkelin pääkohdat olivat mielestäni seuraavat:

1. Luovuus ei ole itsetarkoitus.Tavoitellessaan luovuutta sen itsensä vuoksi ihminen helposti vetää itsensä solmuun: Arkielämä tuntuu helposti harmaalta.
2.Luovuuden pitäisi olla jokaiselle luonnollinen asia,joka ilmenee kaikessa elämässä. Systeemissä, jossa täytyy ostaa mahdollisuus toteuttaa itseään, elää ihmisarvoista elämää, on jotain mätää.
3. "Ryhmä" -ajattelussa luovuutta tarkastellaan yksipuolisesti. Pyrittäessä puristamaan yksilöstä joka luovuuspisara unohdetaan usein vuorovaikutus, ihmisen suhteet muihin.
4. Luovuuden esteitä ovat mielikuvituksetON koulutusjärjestelmä (??) ja puuttuvat aibeelliset edellytykset, jotka estävät mahdollisuuden toeteuttaa itseään, elää inhimillistä elämää.

He istuvat vihreäverkaisen/pyöreän pöydän ympärillä/Ja syövät sydämiä, runoilijasydämiä/Ahnain, kiemurtelevin ajatuksin/ he tutkivat niiden sisällystä,/maiskuttavat suutaan,/ Kilistävät verisin sormin lasiin/ ja lausuvat tarkoin punnitun ja oppineen, / erittäin oppineen mielipiteensä/ aterian laadusta ja ominaisuuksista. (Arvo Turtiainen)

Mitkä ovat kritsoijien pääväittämät?

1. Psykoanalyysihan on kalliimpaa!
2. Kyllä se nyt haluaa mitätöidä kokemuksen
3. Ryhmäthän vapauttavat systeemistä
4. Kirjoittaja haukkuu hahmoterapiaa
5. Ryhmät eivät pyri toteuttamaan viestejä ja impulsseja kontrolloimattomasti.
6. Luovuus ja moraali eivät kuulu yhteen, Olla luovasti tekemättä mitään on ehkä kaikkein vaikeinta.
7. Pelastaakseen maailman on pelastettava itsensä.

Moraalin ja luovuuden suhde oli Artolla aika kummallinen ja siitäpä probleemasta saksin tähän mukaan näytepätkän.

Arto väittää, että luovuus ja moraali eivät kuulu yhteen, moraali muka kahlitsee luovuutta. Kaikki tiedämme psykologisen klassikon, vakiintuneen tenttikysymyksen Kohlbergin moraaliteoriasta. Jos ajattelemme alle murrosikäisen käsittein, on Arto oikeassa. Moraali kypsässä muodossaan voi kuitenkin ylittää lakien pakkovaateet, sisäistyä uudella, luovalla tavalla ja muodostua uudeksi, elämää ja toimintaa määrääväksi tekijäksi. Ajatellaanpa sellaisia suurrikollisia kuten aseistakieltäytyjiä tai Koijärven kapinallisia. Tällöin luovuus ja moraali ovat saumattomassa harmoniassa: Moraali on luovaa ja luovuus moraalin mukaista. Ilman moraalia luovuus menee päin prinkkalaa: Oliko natsien keksintö, että kommunisteista voi tehdä kynttilöitä, luova?

Suutelemattomat ovat huulesi
sinä rakkaudesta laulaja,
purematon on sydämesi, sinun
jonka pitäisi ylpeätä vihaa laulaa

Astu syvemmälle,
vielänkin syvemmälle,
kohtaa itsesi,
taistele.
Astu valoon
ja laula veljiesi kokemuksen laulu
(A. Turtiainen)

Luovuus on käsittäkseni yksi tapa taistella oikeuksiemme puolesta.. ei alistettuna aatteille vaan johdattamassa aatteita kohti suurempaa lämpöä, ymmärtämystä ja vaikkapa kauneutta. Lenin oli luova. Mahatma Gendhin passiivinen vastarinta oli luovaa.

Luovuus ei koskaan usein ilmene sirmättömänä, täysin balanssoituna, ilmastoituna suudelmana kaunista maailmaa kohtaan. Elämä on rupista, se on perkeleen vaikeaa ja kivuliasta aivan liian monille. Köyhyys tuo luovuutta. Kun ei ole leluja jotka rullaavat pattereilla ja sanovat piip piip, keksiii köyhän lapsi männynkävyt. Kun minua vaivaa jokin homma, saatanpa rojauttaa asian paperille. Monet kirjoittavat krapulassa. Kirja ilman idin repivästä vaikutuksesta kertomista on tylsä. Kuin lukisi psykologiaa. Rasittavaa.

Määritelmäni luovuudelle? Minulle luovuus on sosiaalisen olennon harjoittamaa rupista rähmimistä, joka tähtää hyvään. Minulle luovuus on pöllilupiaskin kanteen sutattu kuva omasta kullasta, minulle luovuus on hylätty sähköuuni tien varressa postilaatikkona. Minulle luovuus on Duchampin kusiputka -edellyttäen että sitä käytetään.

Vielä yksi juttu. Arto ja Aarno olivat kyllä aina lapsellisia pohtiessaan Pelle Dahlgren- juttujaan "Olis mukava keskustella, jos tietäisimme jutun kirjoittajan". Minun, Vesa Nevalaisen, mielestä pojat tiesivät aivan y htä hyvin kuin minäkin tuon salaperäisen paholaisen nimen. Viisastelu pois,jooko?

Meinasin vetää tähän rajun loppukommentin ja kieltää koko luovuuskeskustelun arvon sanomalla, että kysehän on vain siitä, että pojat korostavat sitä itämaista asioiden näkemistapaa ja me länsimaista, mutta tässä yhtenä päivänä oivalsin, ettei se näin yksinkertaista olekaan. Suurin osa länsimaisesta ajattelusta on itämaista: Passiivista, alistuvaa ja sisään suuntautuvaa, sisäiseen kehitykseen luottavaa. Me uskovaiset ja me kommunistit lienemme sopivia esimerkkejä tästä. Harvapa länsimaissakaan jaksaa kritiikkilinjalla, aktiivisen taistelun ja jatkuvan hyvän yrittämisen ja tekemisen linjalla. Heitä minä rakastan. Niinkuin nyt vaimoa.

Hih hää-hää, minäpäs kirjoitankin nimettömänä....

"Mutta eihän luovuus oo koskaan pelkkää käden taitavuutta, aivojen näppäryyttä ja hengen ylivoimaisuutta, perkele! Luuletsä, että se on joku köntti,möhkäle, vaikkapa kymmenen kiloa luovuusmolekyylejä? Eihän sillä nyt mitata luovuutta, miten hyvä sä oot kokoamaan palapelejä tai luettelemaan sanoja peräkanaa?
--- Se on aina myös taistelua, se on sitä, että VÄLITTÄÄ ihmisistä, ahdistuu ja tuntee epätoivoa.Se on aina saatanan sitkasta yrittämistä hyvien juttujen puolesta ja aina jotain vastaan. Voihan sitä tietysti muka kehittyä, runkata itseään luovasti hämärässä nurkassa ja luulla vaikka mitä. Luovuus on musta luovuutta vain sosiaalisena, mukana tässä maailman ...."

Lennähdin maailmaan lempeän lounaistuulen saattelemana
oli synkkä ja myrskyinen yö
kopyrait ressu
Nyt haluan menneitä hautoa, lämmitellä uunin kupeella
ja jonkun kanssa jutella,
kopyrait ressu
haa, tuo aika entinen
tajunnassa talven ensimmäinen siveltimenveto
tässä,täällä minä minä,minä - narkisos
haa, tuo aika tuleva?
Sukassa reikä ja kirjoituskoneen päällä
tyhjät kupit - ei luovuteta,
tehdään tutkimus:kohtuullista vai halpaa?
pierunkuoria ja pieniä kiviä...
luovaa hilsdenrapsutusta

T.O. Imitus

Kuluttajatutkimus Oy kyselee:

Oliko tämä irsyke mielestäsi

- ☐ hyvä
- ☐ erityisen hyvä
- ☐ hillittömän hyvä
- ☐ tuotti minulle suunnattoman suurta nautintoa

Oliko hinta mielestäsi

- ☐ halpa
- ☐ edullinen
- ☐ passeli
- ☐ halpahintainen
- ☐ pilkkahintainen
- ☐ varsin kohtuullinen

Seuraavaan numeroon kaipaisin

- ☐ vanhan, hyvän linjan jatkoa
- ☐ horoskooppeja
- ☐ kvasitieteellisiä artikkeleita
- ☐ Lean lepotuolia

Seuraavaan numeroon lähetän

- ☐ yhden artikkelin
- ☐ kahdesta seitsemään artikkelia
- ☐ moniaita artikkeleita
- ☐ en vielä seuraavaan, mutta jo kohta sitten tuonnempana

Kiitos mielipiteistäsi, jotka auttavat meitä kehittämään yhteistä lehtemme vieläkin vaan kiinnostavammaksi. Lomakkeen palauttanet ensitilassa Kuluttajatutkimus Oy:n filiaaliin taloustieteen laitokselle MaB 396.

Ensilumet putoavat pian.
Oletko valmis?

Pulkkaklubi
(rekisteröimätön yhdistys)